

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

detsember 2019 nr 10 (220)

*Kuuldub iäl nao ummuksist,
abõnast sie tulõb vist!
Tuesust ligemäle jõaab,
juba tuba lassmist nõoab.*

*Viimes akkab paistma kua
ning sooja tulla suabki lua.
Üles sulab ahju ies.
Sie ju küttet jõolumies!*

Jõulist jõulu ning uhkõt uut!

Kihnu vald

SA Kihnu Kultuuriruumil uus juhatus

SA Kihnu Kultuuriruum nõukogu otsustas oma 25. novembri koosolekul määrata sihtasutuse juhatuse liikmeks senise projektijuhi Marju Vesiku ning alates 30. novembrist kutsuda tagasi senise juhatuse liikme Mare Mätase.

Mare Mätase töö sihtasutuse juhina on olnud ennastunustav ja -ohverdav ning tema töö vilju on tunda saanud paljud. Mare algatustest enamik on senini toimivad ning märgilised, olgu selleks näiteks pillilaagrid, kunsti-laagrid või viulifestival.

Mare on Kihnu kultuuriruumi kõneisik ja seda mitte ainult tema senisest ametikohast tulenevalt, vaid tema

hakkajast iseloomust ja värvikast karakterist.

Sihtasutus on oma arengus jõudnud ajajärku, kus realiseerunud viimase 10 aasta üks olulisemaid eesmärke - valminud on Metsamaa pärimustalu. Sellest tulenevalt tuleb enam rõhku pöörata kompleksi käivitamisele ja majandamisele ning ehitada üles tugistruktuur, millega Metsamaa pärimustalu kujuneks kogukonna väljundiks pärimuskultuuri tutvustamisel.

Lisaks sisukusele peab tegevus olema ka majanduslikult otstarbekas ning paratamatult peavad lennukad ideed ühilduma rahaliste võimalustega. Vastasel juhul mattuvad ka kõige õilsamad

ideed katmata kohustuste alla ning jõud rauged.

Nõukogu on andnud uuele juhatusele omapoolsed suunised ning muutnud organisatsiooni struktuuri, andes näiteks Pärimuskooli tegevused üle Kihnu vallale. See ei tähenda kvaliteedi langust, vaid vastupidi - senine kvaliteet säilib ning järjepidevuse vundament on senisest tugevam ja arenguvõimelisem.

Täname Mare't tehtud sisulise töö eest ning soovime jõudu uuele juhatajale Marjule Metsamaa pärimustalu käivitamiseks ning sihtasutuse jätkusuutlikkuse tagamisel.

SA Kihnu Kultuuriruumi nõukogu

Alates 18. novembrist 2019 ei tööta ma enam sihtasutuse Kihnu Kultuuriruum juhatajana, minu jaoks sai 16 aastat kestnud periood läbi. Detsembris 2003 astusin esimest korda nõukogu ette, sest kandideerin UNESCO-le esitatud tegevuskava elluviimiseks loodud SA juhataja ametikohale.

Küsimusi on palju, miks siis minu töö sihtasutuse juhatajana lõppes ja vastus on lihtne - minu töö sai tehtud ja asjad, mida oskasin või algatasin, said nooremale põlvkonnale edasi antud.

Metsamaa talu on lõpuks valmis ehitatud, tuletorn külastajatele avatud, Pärimuskool läheb üle valla haldusalasse ja kõik muu jätkub: kudumislaager, kunsti-laager, pillilaager, Kihnu Mere Pidud ja viulifestival, samuti Metsamaa kohvikukoht ja muu ürituste sari koos suvekohviku ning folkloorikontsertidega.

Olen SA juhatajana tööta-

nud järjest ilma puhkuse-ta, seal juuras rinnalastega nüüdseks pea 16 aastat ja jõudiski kätte puhkuseaeg.

Mind ei ole vallandatud, minu füüsiline keha nõudis puhkust, seega lahkusin oma avalduse alusel.

Sihtasutust ootavad uued ja põnevad ajad, hulk keerulisi probleeme ja suured väljakutsed kõige sellega toimetulekuks ning soovime uuele juhatusele jõudu ja jaksu. Kõik on võimalik, kui

tahta ning suurelt unistada!

Edu töökale ja põhjalikule Marjule, palju jõudu ja jaksu ning head tervist Marile!

Mina jään Kihnu pärimuskultuurile ja selle eedatele hoidjatele ikka truuks, see asi siin ilmas veel niipea ei muutu. Samuti tänan veelkord oma kõiki häid töotajaid ja toetajaid ning armsaid teekaasalasi, hulk ime-lisi asju on koos ära tehtud!

Uio-Matu Mare,
Kihnu pärimuskultuuri edendaja

Unesco turisti

Projekt Est-Lat Unesco turism on lõpusirgel ja saab 2020. aastal läbi. Lõpupidu peeti aga juba detsembri alguses Kihnus ja jäänud on veel kokkuvõtete tegemise aeg.

2017. aasta märtsis alguse saanud projekt ühendab nelja piirkonda - Setomaad, Kihnut, Suiti ja Liivi rannikut. Need, UNESCO vaimse kultuuripärandi esindusnimekirja kuuluvad piirkonnad on unikaalsed, sest vanad kultuuritraditsioonid on hoitud elus kohalike inimeste igapäevaelu osana. Laul ja tants, rahvariided, usu- ja rahvakalendripühade tähistamine, toidu- ja käsitöötraditsioonid on neis paigus jätkuvalt au sees. Eestist kuuluvad UNESCO vaimse kultuuripärandi nimistusse seto leelo, Kih-

Uued raamatud

Programmi Est-Lat Unesco Turism toel on ilmunud veel kaks raamatut, mida nügula-päeval Kihnus esitleti.

„Igal rahval oma rõivas“ annab ülevaate kihnu, seto, liivi ja suiti rahvariidetest ja Kihnu osa on kirjutanud Noodi Maie. Raamatus on palju vanu arhiivifotosid, mis on pärit Pärnu muuseumi ja Kihnu muuseumi kogudest, Maie on saanud fotosid ka ERMist, tänapäevaste piltide autorid on Silvia Soide ja Olev Mikkela.

See on põnev lugemisvara, sest kõigi nelja erineva rahvakilli rahvariided ja nende kandmise reeglid on erinevad, sest erinevad on inimeste töökspidamised ja väljakujunenud tavad. Aga ometi on nelja piirkonna rahvariides ka ühiseid jooni ja kõigest sellest rahvariideraamatust lugeda saabki.

Maie on kirjutanud kihnu rahvariide arengust ja kujunemisest, naiste, meeste ja

smiprojekt saab läbi

nu kultuuriruum ja Võrumaa suitsusauna traditsioon.

Eesmärk oli programmi rahastuse toel neid erilisi piirkondi arendada ja turismi sihtkohtadena paremini tutvustada.

Abivallavanem Taivi Vesik ütles, et Kihnu on väga tänuväärne võimaluse eest projektis osaleda.

„See oli meie jaoks päris suur väljakutse, aga nüüd võin öelda, et esialgsed hirmud said ületatud ja tunne on hea. Oleme õppinud koostööd tegema, hindama rohkem seda, mis meil on ja hindama ka teiste piirkondade väärtuslikku kultuuriruumi.

Oleme saanud teostada suurel hulgal häid ideid ja unistusi turismi valdkonnas arendamiseks, ettevõtjatel on olnud suurepäraseid võimalused oma oskuste ja

teadmiste täiendamiseks, kogemuste omandamiseks ning kokkuvõttes võib öelda, et oleme rikkamad igas mõttes.

Setomaa, Kihnu, Suiti ja Lii-

vi ranniku elavaid kultuure ühendab omapära.

Mina tänan kõiki projektis ühel ja teisel moel osalenuid väga sooja sõna ja südamega!

Järgmises Kihnu Lehes saavad kõigi nelja turismipiirkonna esindajad kokkuvõtte tegemiseks sõna.

Kihnu Leht

d rahvariietest ja tähtpäevadest

laste riietist ja igast rõivaesemest eraldi.

Teine raamat „Igal kandil oma kombed“ tutvustab kihnlaste, setode, suitide ja liivlaste pühaid ja tähtpäevi ja Kihnu osa on kirjutanud Anu Saare ehk jätkan nüüd mina-vormis.

Raamatusse on kirja saanud aastaring küünlapäevast tõnispäevani ja see, kuidas pühi peeti varasemal ajal ja kuidas seda tehakse nüüd.

Kindlasti tekib nüüd õigustatud küsimus, kuidas mina, massakas, tean kihnu traditsioonilistest pühadest raamatusse midagi kirja panna? Ega loomulikult teagi, aga ma küsisin ja uurisin nende käest, kes teavad. Kõigepealt tegin mitu pikka intervjuud Noodi Maiega.

Kuna Maie arvas, et peaks vanemate naiste käest ka küsima, siis istusime tundi-kaupa koos Lohu Ella ja Palmi Ellaga ja teisel korral

Ärma Roosiga, kes meenutasid, kuidas nende lapsepõlves pühi peeti ja mida emad-vanaemad rääkisid. Astusin läbi ka Kihnu Keelekoja kokkusaamiselt ja pärisin lisa.

Info kogumine oli huvitav ja sõnaseadmine tore (nende tegevuste vahele jäi see veidi tüütum osa ehk diktofonisalvestuste kuulamine). Kui tekst valmis, saatsin selle esimesena Maiele lugemiseks, kas on ikka kõik kirjas, nagu vaja. Parandusi ja täiendusi oli ikka ja mitmed küsitavused tuli vanemate naiste käest veel korra üle küsida.

Ruumipuudusel jäid raamatust välja mõned unustustehõlma vajunud pühad, mille kohta õnnestus kirja panna vaid paar lauset. Samuti jäi välja peatükk õuesõnadest ja ennetest, kommetest ja uskumustest – tähelepanekide piir oli ees, rohkem trükisesse ei mahtunud. Küll aga on raamatus peatükk kuu mõjust loodusele ja nädalapäevade tsüklist.

Suurema osa fotodest on teinud Silvia Soide, vanad fotod on Kihnu muuseumi kogudest, aga on ka teisi autoreid. Ja kuna pliiats on minu käes, nimetan nad ära: Lauri Leas, Aleks Byrd, Maie Aav, Silvia Paluoja, Peeter Põldsam, Veera Leas, Raili Leas, Olev Mihkelmaa ja paar fotot on minu tehtud.

Väga kahju oli, et raamatu esitlusele ma Kihnu tulla ei saanud, sest nügüaegne hommikul oli tormituul nii tugev, et laev ei sõitnud. Nüüdseks olen trükilõhnalist raamatut näinud ja minu jaoks oli huvitav see, et setode pühadest ja tähtpäevadest on kirjutanud Paul Hagu, minu õppejõud Tartu ülikoolis.

Mõlemaid raamatukesi saab Kihnu muuseumist ja SAST Kihnu Kultuuriruum.

Trükised on tõlgitud liivlaste ja suitide maal lugemiseks läti keelde.

Anu Saare

Sa^essu ja sõbrad

Lohu pererahva lemmik S^assu oleks nagu päris tavaline koer. Aga kuna tema perenaine Lohu Anneli kirjutas temast raamatu, ta ju päris tavaline ikka ei ole.

Kihnukeelne „Sa^essu ja sõbrad“ sai valmis juba kevadel ja Kihnus esitleti raamatut kohvikutepäeval. Jõulude eel oli raamatuesitus ka Pärnus Uue Kunsti Muuseumis toimunud Kihnu Jõulupuul.

„Sa^essu on tark,“ vastas Anneli küsimusele, miks tema koerake raamatusse sai. Pildid joonistanud tütar Loviisa lisas juurde, et ta on ikka eriti tark ja vägev loom.

Kuidas üldse mitmekülgse käsitööga tuntust kogunud kihnu naine raamatut kirjutama hakkas? Anneli sõnul oli see tegelikult puhas juhus.

Kui Lõuna-Koreas 2018. aasta talvel olümpiamänge peeti, tahtis ta neid vaadata, aga televiisor oli ühes ja õmblusmasin teises toas. Seljavalu ei lasknud naisel pehmel asemel istuda, et näputööd eha. Käed rüpes ei saa kihnu naine aga istuda, isegi siis, kui tahab olümpiamänge vaadata.

„Kirjuta raamat,“ andis Oja Mann soovitus.

„Ah, millest ma ikka kirjutatan?“ küsis Anneli.

„Kirjuta oma koerast,“ andis Mann soovitus. Ja tehtud see oligi! Tegi sõbranna nüüd nalja või mitte, Anneli meelest oli mõte hea.

Olümpiamänge vaadates valmisid lood 12-aasatsest pere lemmikust Sa^essust ja tema sõpradest. Anneli kirjutas raamatu kohe kihnu keeles, sest ta räägib oma keelt igapäevaselt ja mõistab seda keelekoja liikmena hästi kirjutada.

Autor ise peab tähtsaks, et raamat ei oleks mitte lihtsalt kihnukeelne, vaid räägiks Kihnu elust-olust, paikadest – seda kõike ta sisse põiminud ongi.

„Minu jaoks on väga oluli-

Suvisel raamatuesitusel oli Sa^essu peategelane, keda külastajad meelsasti pildistavad. Foto: Raili Leas

ne, et kihnu keel ja kultuur säiliks,“ lausus ta.

Kui lood valmis, pöördus ta Uue-Matu Mare poole palvega aidata leida kirjas-tada. „Sa^essu vend Palli on Mare koer, ma arvasin, et lugu läheb talle südamesse,“ arvas Anneli. Läkski. Mare aitas ja andis ka soovitus, et raamatusse võiks pildid joonistada Loviisa.

Looviisa rääkis, et luges jutu läbi, pidas emaga nõu ja loo põhjal tulid joonistused kergelt.

Lohu pere andis trükise välja oma kulu ja kirjadega. Selle tiraaž on 300 eksemplari ja osta saab seda Kihnus muuseumist ja Lohu käsitööpoest. Anneli ise imestab, miks massakad ostavad kihnukeelset väljaannet. Aga ostavad – nii lapsed kui ka täiskasvanud.

Kas Sa^essu ise ka teab, et ta kuulus on? Anneli ja Loviisa arvavad, et teab, sest suvel Lohu käsitööpoe õuel poseerib ta turistidega hea meele-ga.

Kui Kihnus oli Sa^essu raamatuesitusel peategelane, siis Pärnusse koera kaasa ei võetud.

„Ta on kihnlane, mitte mas-sakas, ei oska linnas käituda,“ naeris Sa^essu perenaine.

Anu Saare

Võtame aga aasta jälle kokku

2019. aasta saab läbi! Elagu 2020!

2019. aasta oli taas tegus ja sündmusterohke ja aeg sellele pilk peale visata ja uurida, kuidas Kihnu tegusad inimesed aastaga rahule jäid ja mida jõudsid ära teha. Millised unistused, soovid ja tegevused jäävad aga järgmisse aastasse?

Loigu Maaja, Kihnu aukodanik

Lõppeva aasta jaanuar ja veebruar töid palju tunnustust. Lisaks Kihnu vallale presidendilt, Tartu Ülikooli sotsiaalvaldkonnalt ja Tartu linnalt meie Tartu kodu renoveerimise eest. Need on seotud elu erinevate tahkudega ja olen väga tänulik kõigile, kes neid positiivseid arvamusi jagasid. Ka jäävad meelde mitu pikemat töölähetust, mil nägin, kuidas mujal õppe- ja teadustööd tehakse, näiteks Vietnams ja USA tippülikoolides (Berkeley ja Stanford). Doktoritöö kaitsmiseni jõudis 15. juhendatav. Igast kuust saab mõne toreda asja esile tuua.

Aasta tõi kaasa vajaduse mõelda, kuidas edasi minna. Lõppes teine ametiaeg teaduskonna juhtimisel ning pidin mõtlema, kas tahan edaspidi töötada administratiivses või akadeemilises valdkonnas. Kujunes nii, et valisin teise ehk jätkan korralise professori rollis, milleks jaanuaris mind taas viieks aastaks atesteeriti.

Pean päris palju mõtlema, kuidas eelolevat perioodi parimal moel kasutada. Töötan valdkonnas, kus tegevuse algatamisest tulemusteni läheb 3-5 aastat. Uue aasta tööalased tegevused peaksid panustama sellesse, et laiemalt oma teadustöö tulemusi tutvustada ja osaleda kolmes-neljas suuremas projektis. Loomulikult, selle kõrvale peab mahutama korraline õppetöö.

Isiklikus plaanis on tore see, et suuri muutusi polnud – lähedased saavad kenasti hakkama ja veetsime tavapäraselt suve peamiselt Kihnus. See tavaline ongi kõige erilisem. Uuelt aastalt ootangi, et tavaline ja eriline oleksid heas proportsioonis. Soovin kõigile kihnlastele head tervist, rõõmu ettevõtmistest ning häid teekaslasid.

Võsu Marju, Kihnu Kultuuriruumi uus juht

Aasta 2019 möödus väga kiirelt ning oli tõeliselt sisutihhe.

Väga suur ja uskumatu tunnustus oli Kihnu valla poolt Eesti Vabariigi aastapäeva aktusel, kui sain tänukirja kultuuriürituste eduka läbiviimise eest. See oli ikka tõeline üllatus, sest olen Kihnu Kultuuriruumis üritusi teinud üle viie aasta ning võtnud seda kui tavalist ja igapäevast tööd, mis on vaja ära teha. Veelkord suur tänu, mõnikord on tõesti märkamist vaja ka väljastpoolt.

Lisaks on aasta toonud väga palju silmaringi avardumist erinevatel reisidel nii tööalaselt kui ka isiklikel. Tänu erinevatele olukordadele saia käia Makedoonias, Gruusias, Tšehhi pealinnas Prahas, Kanaari saarestikus Lanzarotel, Egiptuses Hurghadas. Kõik on väga võimsad kogemused! Sel aastal sain korralda Kihnu Mere Pidut 10. juubeli-

üritust, igasuvist pillilaagrit ning sügisel viiulifestivali. Juba viis aastat olen neid kõiki üritusi eest vedanud ning see on olnud mulle tõeliseks väljakutseks koos kõigi rõõmude ja muredega.

Aasta lõpp tõi ootamatud muudatused tööalases elus, tõelise väljakutse ja vajaduse alustada enda jaoks uut ajajärku SA Kihnu Kultuuriruum juhataja rollis. Otsus tuli vastu võtta ootamatult ja kiiresti, kuid lootuses, et tegin õige sammu ning töö hakkab ajaga ka vilja kandma.

Kokkuvõttes tuleb aastaga olla rahul, siht silme ees on liikuda alati edasi, vajadusel ka üle kivide ning kändude, kuid loodame, et siin kehtib reegel, kes teeb, see jõuab! :)

Uus aasta võiks tulla rahulikum, tasakaalukam, kuid samas ikkagi põnev. Väljakutsed viivad elus ka alati edasi ning astuda tuleb üks samm korraga.

Inimestelt ootaks rohkem ligimesearmastust ja sallivust teineteise vastu. Et me kõik ärkaks hommikul rahuloluga ja rõõmuga, mis meie hinges ja südames peitub ning et me tunneks rõõmu, kui teistel meie ümber läheb ka hästi!

Imelist jõuluaega kõigile ja kõige paremat uut aastat!

Pihlaka Taivi, Kihnu ettevõtjate tugi

Meie peres lõppes lasteaia ajajärk, kooli sai saadetud pere pesamuna. Klassi, mis Kihnu mõistes on suur – kuue õpilasega – ja see on tore. Nii et meie pere õhtune aeg on sisustatud õppimisega, koos nelja lapsega õpivad ka vanemad ja see on ka tore! ☺ Suure üllatuse valmistas Marten, kes pere ainukesena (võimalik, et ka ainuke laps Kihnu koolis, kes mingit pilli pole mänginud) on seni arvanud, et tal puuduvad igasugused muusikalised kutsused ja anded.

Marten avastas sügisel enda jaoks kitarrimängu. Selle eest peab küll tänama õpetaja Mait Segerit, kes suudab lapsi oma õpetusega köita. Kitarri õpivad meil praegu kõik neli last. Igal juhul oleme juba katsetanud koos kodus bändi teha, kõlas päris omapäraselt. :)

Veebruaris sai mul viis aastat ettevõtluse ja turismi valdkonna kureerimist vallas. Valdkonnas, mida varem mingilgi moel ei koordineeritud ja seda alustades sai suurimaks väljakutseks koostöö käima lükkamine ettevõtjate, valla ja kogukonna vahel. Paar ettevõtjat ütles toona, et selles kogukonnas polegi see võimalik.

Praegu võin kinnitada, et see pole

Sügisel oodatud sündmus on viiulifestival. Foto: Silvia Soide

olnud küll lihtne, aga siiski võimalik. Ja need pingutused on olnud seda väärt! Praegu valla turismiarenduskava koostades näen, millised arengud on aastate jooksul toimunud. Suur hulk inimesi saarel on seotud turismiga kas otseselt või kaudselt. Siinne ettevõtlus järjest rohkem baseerubki turismil, oleme turismi sihtkoht. Meil ei teki kunagi mingit suurt tootmistsehhi, elame turutõrgetega piirkonnas.

Töökohti loovad ettevõtjad, ettevõtlus saab aga areneda siis, kui selleks on loodud ettevõtluskeskkonda toetav taristu. Investeeringud teedesse, sadamaala arendusse, heakorda jt arendusprojektidesse mõjutavad nii ettevõtluskeskkonda kui tervikuna elukeskkonda, kus me elame.

Tänavu oktoobris toimetasiid saarel Eesti Maaülikooli üliõpilased, kes uurisid meie sotsiaalset ja turistlikku taluvuskoormust. Uuringust selgus, et talvuspiiri ületatud ei ole ja külastajaid oodatakse pigem rohkem.

Mõnest kanalist võib vahel kuulda, et turism ohustab pärimuskultuuri. Ometi müüme seda pärimuskultuuri külastajatele ja külastajatest sõltuvad nii Mõnu käsitööd, umbes 40 käsitöötegijat, kes oma käsitööd saare käsitööpoodides müüvad, Kihnu laulu- ja tantsu ja käsitöö õpitubade korraldajad, sündmuste korraldajad jne. Väljaütleliste ja tegelikkuse mõistmise vahel on vastulu. Oma arengukavaga peamegi selgeks tegema, kus me oleme, mis meil on ja mida me tahame.

Kihnu jaoks on kindlasti sobivaim selline turismi arengustrateegia, mis jätkab sihiteadlikult seni välja kujunenud hajutatud loodus- ja kultuurisäästlikku ning elanikkonda mitte häiriva turismi laadi. Taoline strateegia toetub loomulikul moel Kihnu loodus- ja kultuuripärandi tugevustele ja säilitab neid.

Kui me suudame toimetada nende

põhimõtete järgi, siis on Kihnu ka pikeemas perspektiivis tuntud kui kohalikele kultuuri- ja looduspärandile toetuv vääristurismi sihtkoht ja parim näide Eestis jätkusuutlikust maaelust. Peak-sime püüdma hooajalisust vähendada, et tulu turismimajandusest laekuks rohkem, et külaliste arv mitte ei kasvaks koormaval moel, vaid et külalised peatuksid siin pikemalt ja jäta-ksid siia rohkem raha. Võiksime kehtestada turismimaksu, et sellest katta kulusid, mida toob kaasa jäätmemajanduse korraldamine ja heakorra tagamine.

Rõõmu valmistas, et kohvikute päeva õnnestumisse panustas 18 kohvikut ja meeskonda ja headest maitsetest ning kirevast kultuuriprogrammist sai osa ligikaudu 500 külastajat. Kutsun üles taas kohvikuid osalema Kihnu Keretävel 2020, mis toimub 6. - 7. juunil.

Rõõmu valmistas, et hooaja alguses oli üle aastate avatud üle saare seitse toitlustuskohta. Kahjuks küll lõpuni nii ei hästi ei läinud, aga asi seegi.

Rõõmu valmistas, et sadamaturul oli suve läbi mõnus melu. :)

Rõõmu valmistas, et meil on tegusaid inimesi ja noori! Rõõmu valmistas, et koolis on indu täis ja ettevõtlikud lapsed!

Uuel aastal uued väljakutsed. Alustan jaanuaris õpinguid Saksa Tehnoloogiakoolis graafilise disaini erialal. Vanusega hakkad mõtlema rohkem eneseteostuse peale. :)

Töölalalt tahaks käima lükata Kihnu Kontori ehk siis töötegemise koha inimestele, kelle töö sisu on arvutipõhine ja töötegemise koht ei sõltu asukohast. Kihnus on väga hea elukeskkond ja miks ei võiks kasvõi mõni minister aegajalt mõned tööpäevad nädalas töötada Kihnus.

Loodan hoo sisse saada rahvamaja vabaõhulava rajamisele ja tegeleda edasi Kihnu Eakate Kodule rahastamisvõi-

maluste otsimisega.

Loodan jätkata head koostööd ettevõtjate ja kogukonnaga!

Uuel aastal soovin, et oleks rohkem üksteise mõistmist ja vähem hukkamõistmist, vähem õelust ja kadedust!

Soovin kõigile soojust ja armastust, õnne ja edu!

Tälle Ingvar, valla juht

Tunnustuse mõttes oli vallale oluline Aasta õpitegu 2019 laureaadiks olemine koolituste ja õppereiside sarja läbiviimise eest Kihnu ettevõtjatele. Kihnule oli sel üritusel topelttunnustus, sest aasta õppija laureaadiks kuulutati Nurga Jakob.

Isiklikult olin valla vaates seotud mitme projekti vedamisega ning arvan, et olulisim neist vallale oli Kihnu Päästehoone valmimine ja mida käis avamas peaminister isiklikult. Kutselise komando võimestamine tänapäevaste töötin-gimustega on võimas panus siseturvalisusesse.

Üle ega ümber ei saa Suaru sadama rekonstrueerimisest – veel mõni aeg võimatuna näiv ülesanne sai tehtud. Vallale kuuluvatel sadama kinnistutel ehitati välja väikelaevade kai, paigaldati ujukaid, valgustus ja veevarustus. Plat-sid said asfaltkatte ning paigaldati kon-soolkraana. Sadamaga on palju vaeva nähtud ja loodan, et PRIAgi ei leia põhjust toetust mitte välja maksta. :)

Tähelepanuväärsed sündmused olid kindlasti Kihnu naiste osalemine tantsupeol, suured tänusõnad Silviale sihi-kindla töö eest. Kihnu Männakäbä 5. maratoni toimumine ja vabariigi pre-sidendi osavõtt sellest töid positiivset kajastust.

Olen nõus, et aasta oli vallal hea, patt oleks hool raugeda lasta.

Isiklikus plaanis tekitas suve algul saadud kõõlusevigastus omalaadse välja-

kutse, et tuli kolm kuud käia karkudega. Keeruline on võtta rahulikult, lihtsalt ei oska. Eks vigastus oli tõsine ja annab veel tänagi tunda. Õnneks on häid inimesi ümberringi palju, kes aitasid. Kasutan võimalust ja ütlen aitäh oma isale Tälle Mikhilile, kes tõesti mind terve suve hädast välja aitas. :)

Elu ei ole paha, on väljakutseid ja põnevust. Õnneks on 99% tööst arvutipõhine, see on annab võimaluse aasta viimased viis nädalat veeta Indoneesias ja näha selle riigi vähemasti ühe saare eluolu. Siin on soe, aga Kihnus on kodu. :)

Ilusat ja rahulikku jõuluaega!

Lohu Anneli – teeb ja jõuab

Kohe-kohe lõppev aasta oli huvitav. Aasta lõpus vaatame kõik ikka tagasi, et meenutada hetki, mis jätsid jälje.

Kuna 2018. aastal sai Eesti vabariik 100, siis tegin Kihnu Muuseumis oma töödest näituse “100 vardakotti ja 100 muud asja” ja 2019. aasta veebruaris sain selle eest Kihnu valla tänukirja. Tunnustust saada on ikka meeldiv. AITÄH!

Maikuus toimub igal aastal jõukatsumine Kihnu Kõegõ Kangõmad. See on väga tore sportlik üritus. Minu jaoks on see tervislikel põhjustel ikka suur enese-ületus, aga sellest hoolimata võtan osa. Kuigi olen alati oma vanuserühmas vii-man, on ikkagi suur rõõm. Igale aastal teen isiklike rekordeid. SUUR AITÄH Veerale selle korraldamise eest!

Juuni alguses võtsin osa kohvikute päevast Kihnu Keretäus. Nii tore üritus! Rahvast oli palju, ilm oli ilus ja kõik olid rõõmsad. SUUR AITÄH Taivile selle korraldamise eest!

Juuni alguses oma sünnipäevaks sai valmis mul kihnukeelne raamat “Sa’s-su ning sõbrad”. Raamatu esitlus toimus kohvikute päeval Lohu talu õues. Selle raamatuga olen mina ka andnud

oma väikese panuse meie armsa keele säilimisse. SUUR AITÄH Marele toetuse eest!

Suve jooksul viisin läbi mõne õpitoa “riägime kihnu kielt”, et ikka pakkuda meie saare külalistele võimalikult palju ehedust ja näidata, et meie keel endiselt elab.

Suvi oli tõine, rahvast oli piisavalt. SUUR TÄNU Marele, kes võttis vaevaks tihti oma külalistega meilt läbi astuda.

Sügisel tähistasime kõik koos Veera tähtsat juubelit. Oli igati uhke ja väärikas pidu. SÜGAV KUMMARDUS Veerale naisansambli kooshoidmise eest! Veera on meile MAJAKAS – madal, aga kõrge; väike, aga suur; lihtne, aga austust tekitav. VAPRALT EDASI, VEERA!

Novembri viimasel päeval oli suur üllatus, kui õue sõitsid umbes 40 jõuluvana. See oli meeliülendav päev. Pääpikud tantsisid ja igalt jõuluvanalt sain kallistuse. Kui argipäev on üldiselt ikka selline hall, siis sellest hetkest on endiselt eriline tunne hinges. Jällegi suur tänu Veerale, et meil peatusite!

Kogu aasta jooksul viisin läbi mitmesuguseid õpitubasid, ikka kõik eesmärgiga elus hoida meie saare erilisi traditsioone ja kombeid. Külalistele on oluline pakkuda ehedust ja näidata, kuidas me siin päriselt elame.

Kokkuvõtteks võin öelda, et aasta oli tore ja meelde jääv. Tegin koostööd ka paljude teiste toredate inimestega ning võtsin osa veel mitmetest üritustest.

Korraldajad ju korraldavad meie jaoks ja meie kohus on osa võtta!

Uueks aastaks soovin kõigile ilusaid hetki, palju rõõmu, unistuste täitumist ja häid inimesi nende ümber!

Männi Jana, ettevõtlik noorsootöötaja

Palju tööd ja et kogu aeg on kiire :-), möödunud aasta kinnitas ühte vana tõe, et kui on hea meeskond ja töökaaslased, siis saavad kõik takistused ületatud. Sündmusi on aasta jooksul väga palju olnud. Rõõmu teeb Noodimäe Hannese eestvedamisel ehitatud discgolfi raja avamine ja see, et rada läks aktiivselt kasutusse. Discgolfi on väga mõnus ka talvel mängida, kerge aktiivne tegevus looduses on sobilik kogu perele.

Suve eredamad hetked tulevad ikka purjetamislaagrist koos Rannametsa Käthlini ja Kase Railiga. Lapsed on julgemad ja entusiastlikumad õppima ja proovima uusi asju, igal aastal toome

Foto: Ingvar Saare

Suaru sadama rekonstrueerimine tundus veel mõni aasta tagasi võimatuna näiv ülesanne.

uue ohutuslase teema juurde, möödunud aastal õppisime elustama, tutvusi-me Kihnu kiirabi ja uue päästehoonega. Olen väga tänulik Pärna Egonile, kes oli valmis läbi käima ettevalmistavad koolitused robotikaringi avamiseks ja õpetamiseks – uus ring kogus palju populaarsust. Selge on tulevikusuund, kus tööjõuturule oodatakse arvuti ja tehnikaalaste teadmistega inimesi, robotikaring on üks võimalus lastes tekitada selle vastu huvi. Kindlasti on juba teist aastat olnud üks aasta meeldejäädavamaid üritusi Kihnu Keretäis, olen tänulik oma perele, kes selle tralli minuga kaasa teeb.

Kui on piisavalt põhjuseid rõõmustamiseks ja naermiseks, on igas valdkonnas, pere, töö, sõbrad kõik korras. Seda ootangi.

Rahulikku jõuluaega!

Lääne Veera, kultuuri hing

Aasta algas seekord Pärnus, kus päeval käisin teater Endla ees ühistantsimisel ja õhtul suure tulemere ja paukude saatel kuulasin presidendi uusaastatervitust.

Jaauarikuus leidsin endale uue väljakutse ja käisin kaks korda nädalas Pärnus tennisemänguga tutvust sobitamas. Et tunda paremini seda spordiala ja koguda infot, kuidas meil saaks tennisväljaku tööle rakendada. Veel käisin infopäeval Audrus, Kaheksakanna sündmusel Saaremaal ja kuu lõpus muidugi Järsumäe Virve sünnipäevapeol.

Veebruaris olin kutsutud Hakkame Santima tänupeole Tallinna ja käisin kultuurireisil Siguldas. Rahvamaja külastasid Eesti tuntumad selgelnäijad ja laseisvuspäeva aktusel esinesid Kihnu koolilapsed, Kristina Vähi, Marko Martin ja jagati valla aukirju.

Märtsis olid valimised, tähistasime vastlapäeva ning naistepäeva peol tantsisime Nedsaja Küla Bändi saatel ja esinesid tublid rahvamaja isetegevuslased. Teatrikuul külastas Teater TRET ja On!teater etendustega „Kosilane Rakverest“ ja „See, kes avab ukse“. Kuu lõpus toimus Kangoo Jumps treening Tõnni Maritiga. Käisin Jõudi talimängudel Kadrinas ja kümne Kihnu aktivistiga võtsime osa TRX treeningust MyFitness klubis Pärnus. Tallinnas käisin Eesti vaimse kultuuripärandi nimistu tänuüritusel Pärand elab! ja Kihnu kultuuri-ruumi komisjoni koosolekul.

Aprillis avasime Maie ja Silviaga Tant-

supeomuseumis näituse „Kihnu kirjad“. Käisin sporditöötajate kevadseminaril Tartumaal. Rahvamajas tähistasime jüripäeva ja võtsime osa rahvusvahelisest tantsupäevast, tantsisime sadama kail tantsu „Terve vald“. Toimusid 4H noorte laager ning laste ja täiskasvanute tenniselaager.

Mais toimus rahvamajas Räimeretk, Vana Baskini Teatri etendus „Öökuninganna“ Helgi Salloga peas, emadepäeva kontsert, Kihnu Pärimuskooli kontsert, Saarte Koolide pärimuspäevade kontsert, Verekeskuse vastuvõtt ja erivajadustega inimeste rahvusvaheline laager. Tervisepäeval said endid proovile panna Kihnu kõegõ kangõmad ja Valgerannas sain ülevaate liikumisharjumustest meie maakonnas. Käisin veel Pärnumaa kultuuritöötajatega õppereisil Harjumaal ja Regina Mänd'iga Sabatantsufestivalil kihnu tantse õpetamas.

Juunis toimus JannsenFest kontsert „Sireli, kas mul õnne“, EHH Teatri etendused „Sõdalane“ ja „Papa“, Koeru segarahvatantsurühma Karap kontsert, jaanituli Vanarahvamaja platsil ja Tantsupeo tule viimine Lindi sadamast Pärnusse. 30 last võtsid osa jalgpallilaagrist.

Juulis oli väga hea võimalus osa saada laulu- ja tantsupeost ning meeolukast rongkäigust. Kahekümne ühe tubli kihnlasega saime osa pärimuspäevadest Prahast, kus suurt palavust trotsides hoidsime Kihnu lippu kõrgel. Rahvamajas toimusid Kambia naisansambel Lüüra kontsert ja kontsert-vestlus „Elu akordionistina“, kus esines duo Henri ja Mikk.

Augustis käisime rannamängudel Audrus, Pärnumaa sporditöötajate koostööseminaril Ermistus ja Eesti Rahvamajade Ühingu XII Suvekoolis Läänemaal. Sadamaturul andsid kontserdi Mulgi segakoor ja rahvamajas toimus üheksas Kihnu Tansu Päe, Männakäbä maraton ning Jaanuse juhtimisel Kihnu kett. Suve lõpetas suure mürtsuga ansambel 2 Quick Start.

Septembris käisime esinemas Euroopa maaeluvõrgustiku juubelikonverentsil Pärnus ja osalesin tänupeol Tantsupeomuseumis. Viisin läbi kahepäevase tantsujuhtide koolituse Kihnus.

Oktoobris oli rahvamaja taas viiulifestivali päralt. Käisin Viljandis Kultuuri- kooli kursuse kokkutulekul ja pärimusreisil Gruusias.

Novembris tähistasime hingedepäeva ja eakatepäeva. Võtsin osa sporditöötajate sügisseminarist Pärnus ja ERRS-i aastapäeva tähistamise ja aasta tunnustuste üleandmise sündmu-

sest ning rahvatantsujuhtide kooli lõpupeost. Kümnekesi käisime Paks Margareeta taasavamisel esinemas, kus andsime mitu vastutusrikast kontserti. Suurt elevust pakkus punakuubede konverents Kihnus, pidasime pensionäride jõulupidu ja kõik lapsed said jõuluvandega möllata ja oma kirjad ära saata.

Kõige suurem ja tähtsam sündmus oli minule muidugi minu juubelipidu. Ei jõua ära kiita esinejaid, nende võrratute etteastete eest ja kõiki külalisi, kes mind sel tähtsal päeval õnnitlema olid tulnud.

Detsembris kohtusid rahvamajas mitme pärimuskantsi eestvedajad EST-LAT-15 projekti lõpetamisel ja noored korraldasid 4H tervisepäeva. Aasta lõpp on alati kokkuvõtete tegemise aeg ja tänatakse tublimaid. Võtsin osa Pärnumaa kultuuritöötajate Tähesärast Kiltingi-Nõmmes ja Eestimaa Spordiliit Jõud spordiaasta lõpetamisest Elvas.

Selline saigi minu sportlikult kultuurne 2019. aasta. Siia said kirja suuremad ettevõtmised, aga kindlasti tahaks veel nimekirja lisada kirikus laulmise ja saare teiste sündmustest osavõtmise. Igavust pole ma sellel aastal tundnud ja olen väga tänulik neile, kes koos minuga sellel kireval teel käivad. Uuelt aastalt ootan põnevaid tegemisi ja huvitavaid kohtumisi toredate inimestega, aga ka lisa-aega oma armsate lastelastega koos olemiseks!

Nurme Silvia, tantsuõpetaja

Minu jaoks oli kõige olulisem, et Pitsid Paistvad tegid tantsupeol ajalugu. See ei unune iial, kuidas me juunikuul lõpus koos tantsurühmaga Pitsid Paistvad Tallinnasse sõitsime, kotis Kihnu käised ja kõrdid, magamiskotid ja madratsid, ning südamed täis põnevust. Ees ootas ju XX tantsupidu „Minu Arm“!

Kuigi ise olen enne tantsupeol tantsinud, tõi esimest korda juhendajana osalemine uued väljakutsed ja suurema koormuse. Aga mis sellest siis ikka! Vaatasin oma armsaid tantsijaid ja teadsin südames, et küll me jõuame väljakule. Naised on nii andekad ja pühendunud ning pingutasid igal momendil (isegi siis kui tantsudest oli kopp ees) ja saimegi hakkama! Ma ei oska isegi kirjeldada, kui uhke ma nende üle olen. Tantsupeol osalesid koos minuga Pärdu-Jaagu Agne, Kaerametsa Ave, Pärna Janne, Uustalu Talvi ja Joanna, Tammekivi Keitlin ja Kärolin, Rannametsa Käthlin, Ruudu Mari, Võsu Marju ja Palu Tiinamai.

Nüüd, mil tantsupeost on mõni aeg möödas, on päris kurb mõelda, et kõik

Kihnu naisrühm Pitsid Paistvad tegi tantsupeol ajalugu. Foto Silvia Soide

läbi sai. Kuidagi nii kiiresti läks, et ei saanud arugi ja nüüd on selline tunne, et see oligi vaid ilus unenägu. Kuigi keha vist ei kurda, et ei pea päevas 26000 sammu 13 tundi trenni tegema, aga hing tahaks küll kohe tagasi olla.

Ma südamest, sügavalt südamest, tänan teid, mu kallid neiud, selle võimsa kogemuse eest! Ma tänan teid, et pingutasite enam kui aasta ja olite nõus oma aega, higi, ja hinge pühendama tantsupeole. Ma olen meeletult uhke teie üle ja usun, et räägin kogu Kihnu rahva eest, kui ütlen, et te olete *naa tublid naesõd!* Tegime ajalugu ja saime Kihnut uhkelt esindada esimest korda tantsupeol. Kallid naised, teie olete Minu Arm!

Annan ka oma armsatele tantsijatele sõna

Kuidas tantsuproovid tundusid?

Võsu Marju: Trennid hakkasid pihta juba 2018. aasta kevadel ning siis me veel tegelikult ei kujutanud ette, kui palju tööd, tööd ja veelkord tööd see meilt nõuab. Kõike ei anna tegelikult sõnadest panna ja need, kes seda pole kunagi läbi teinud, ei suuda seda ette kujutada. See oli väga suur väljakutse, eriti meile, kes me oleme harjunud oma kihnu tantsu tantsima – lihtsalt ja jalga lohistades. Nüüd oli vaja varvast sirutada, keha hoiakut muuta ja muudkui meeletult naeratada ja naeratada, kasvõi läbi raskuste. Kõige ägedam on selle juures veel see, et sa oma arvates naeratad, aga siis Silvia ütleb sulle trennis: „Marju, miks sa ei naerata?“

Oli raske aga samas nii lõbus, palju sai nalja ja kui imelised tantsud me õppisime selgeks. Meil olid trennides ka super abilised, eriti kui Silvia pidi talvel koraks Kanada koju sõitma. Suur kummarus Veerale, aga eriti Ülo Luhtile, kes on

lihtsalt imeline õpetaja ja meie toetaja.

Kogu tantsupidu läks väga sügavale hinge ja koos Silviaga oleksin mina nõus selle iga kell uuesti ette võtma! Üks parimaid kogemusi üldse!

Kas sul oli mingi lemmik tants?

Tammekivi Kärolin: Meie liigi (N2) tantsud olid üksteisest väga erinevad. „Targa Rehealune“ oli rahulik ja naiselik, sellele vastupidiselt oli „Oti Ratat“ väga hoogne ja kaasahaarav. Minule meeldisid mõlemad tantsud. Tantsupeo kavast jäi minule väga hästi meelde meeste tants „Oma Õnnesepad“, mis avas tantsupeo etenduse. Ühistantsud „Maa Hing“ ja „Tuljak“ tõid iga etenduse ajal külmavärinad ihule, see oli tõesti võimas. Kogu kava oli väga hästi kokku pandud, iga tants jutustas oma lugu, tervek oli meeletult ilus ja suurejooneline.

Kas oli mingi moment, et pisar tuli silma?

Ruudu Mari: See tantsupidu - ettevalmistus, ülevaatused, sõbrad, juhendajad, Kihnu, peaproovid, lõpuks Kalevi staadion, rõõm ja uhkus südames - ma olen nii väga tänulik! Väga erilisi hetki, mis pisara silma tõid, oli kaks - pärast esimest ülevaatuset, kui Ülo meile tagasisidet andis ning teisena tegelikult iga kord siis, kui ootasime staadionil kellatorni värava taga oma järke ning vaikselt hakkas kostuma „Maa Hing“... need sõnad ja lugu...

Mis oli sinu jaoks parim hetk mis jäi meelde?

Tammekivi Keitlin: Kõige võimsam oli hetk, mil tantsisime ühistantse „Maa Hinge“ ja „Tuljakut“. „Maa Hinge“ ajal tuli endalgi pisar silma. Olla platsil ühe-

na 10 000st tantsijatest... ei saanud arugi, kui võimas see vaatepilt tegelikult oli. Vaatasin tanstupidu hiljem telekast ja kui seda meenutan, tuleb praegugi kannanahk ihule ja pisar silma. SEE OLI VÕIMAS!

Jaan Urvet, koolipapa

Kooliaasta algus ja lõpp ei lähe paraku kokku kalendriaastaga. Eelmise õppeaasta teine ja selle õppeaasta esimene pool sobivad aga päris hästi kokku ka 2019. kalendriaastaga. Rääkisime koolimured lahti juba jaanuaris ja oleme kooliperega tegutsenud selle nimel, et planeerida ja teha asju koos. Uusi mõtteid kooliruumi muutmiseks saime Soome haridusmessilt, mida kolleegidega jaanuaris külastasime. Aasta algas pärimuspäevade korraldamisega ja mais need ka teoks said. Suvi möödus haridusseminari ettevalmistamise ja koolimaja remondihoo. Koos õpilastega sai märtsis korraldatud Lahe Koolipäev ning Berliini ja Peterburi reisirid. Aasta jooksul toimusid õpilaste esinemised Kihnus, Pärnus Euroopa maaelu edendajale, keelepäeval ja laulupeol.

Palju oli koolitusi, sest ei õpi mitte ainult meie 39 õpilast, vaid ka kõik õpetajad. Õpilased on saanud tunnustust ettevõtlikkuse ja keskkonnaprojektides osalemise eest. Koolis on kaks uut õpetajat ja regulaarselt toimivad ka poiste tööõpetuse tunnid. Ja ega kõiki tegemisi mäleta, sest kooli ürituste kava on päris tihe.

Et kool toimiks, on vaja ka nõ ühes hingamist ja õpetajatele autonoomsust. Julgen arvata, et just selles osas oleme muutunud. Pidevalt oleme selgitamas ka õpilastele hariduse vajadust ja aidanud ühiselt leida uusi õpivorme. Üks õpilane küsis minult, miks õpilased kooliskäimise eest palka ei saa, sest õpetajad ju saavad. Selgitasin talle siis, et tasuta haridus ongi õpilase töötasu. Tasu selle nimel, et ta tulevikus suudaks õigeid otsuseid teha. Õpime ikka selles, et keegi meile lolle mõtteid pähe ei paneks ja et oskaksime õigel ajal teha õigeid valikuid ja otsuseid.

Aasta lõpul oli heameel kuulda, et hästi läheb ka meie endistel õpilastel Joannal ja Timuril, kes õpivad nüüd Pärnu Ühisgümnaasiumis.

Iseenda saavutuseks pean pika koolituskursuse lõpetamist, see aitab paremini mõista seda, mis toimub õppimise ajal meie peades ja kuidas arendada mälu. Ikka selleks, et mällu jääksid uued

sõnad ja valemid, aastaarvud ja sündmused.

Esimesel poolaastal tuleb valmis saada kooli uus arengukava. Koos Soome partnerkooliga oleme ette valmistamas ühisprojekti, et vahetada meie õpilasgruppe. Juhendamist vajab 9. klassi õpilaste loovtöö, mis on seekord seotud Kihnu Kooli mõjuküstlusega meie kooli lõpetanute edaspidise tegevuse kohta. Uuendada tuleks õpilaste arvutipark. Remondiga tuleks uuendada ka kooli ruumiprogrammi.

Vahel on tunne, et koolidelt oodatakse kiireid ja suuri muutuseid nagu suurettevõteteltki. Olen aru saanud, et Eesti kooli hea taseme tagab just õpetajate järjekindel tegutsemine ja mitte alati kaasajooksmine uue vormiga. Kool peabki olema pisut akadeemiline, mitte lõbus puhkekoht. Õppimine on pingutus. Eks see, mis raskelt tuleb, on ka väärtuslik. Rõõmu teeb see, kui taas on üks noor hing saanud aru, et õpitakse ikka iseendale ja see, kui kodutöö on põhjalikult ära tehtud. See tasu vääruslikum kui õpetaja kuupalk.

Kool on pidevas muutumises. Ükski koolipäev ega -tund ei saagi olla sarnane eelmisega, sest meie õpilased muutuvad iga päevaga ning julgevad arvata ja küsida, kaasa rääkida ja ettepanekuid teha. Ses osas kiidan uut õpilasesindust, kelle aktiivsus rõõmustab.

Vastutus kooli arengu eest lasub koolijuhil. Õpin ses osas iga päev. Kolleegidelt. Ametnikelt. Õpilastelt. Lapsevane-mailt. Kuid vastutus saab toetuda vaid koostööle! Koostööst pole mõtet vaid rääkida või seda formaalselt mängida. Koostöö põhiliseks eeltingimuseks on usaldus. Usalduslikud suhted saavad aga tekkida inimeste vahel, kellel on teadmised oma tööst ja kes valdavad oma ametit, kes kuulavad ja arvestavad koostööpartnerit ja kellele on võõras

põhimõte „Minu tõde ja vale tõde“. Kihnu Koolis maksab MEIE TÕDE. Ja just selle meie-tunde pärast koolis saadame mõnusa ära 2019. aasta ja võtame loodusrikkalt vastu uue 2020. aasta.

Roo Maarja, noor ehtekunstnik

Kui nüüd mõtlema hakata ja pilk kraks möödunud aastale pöörata, siis võin öelda küll, et mul oli väga hea aasta. Igapäevaselt tegutsedes ei pane seda teinekord täheleegi.

Üsna aasta algul sain Eesti Rahvakunsti ja Käsitööliidult Noore Käsitöömeistri tunnustuse. Vastavat tunnustust andis liit välja esmakordselt. Selle eesmärk on märgata ja toetada noori, kuni 26-aastaseid käsitööhuvilisi, suunata tähelepanu nende tegevusele ja toetada nende loomingulist arengut. Täna oma õppejõude märkamast! Stipendiumi eest soetasin endale metallitöös vajaminevaid tööriistu.

Kevadel tegin sotsiaalmeedias üleskutse välja otsida Peeter Rooslaiu prosid ja kompassid ja neist mulle teada anda. Eesmärk oli hakata varakult otsima materjali seminaritöö jaoks, mille kaitsmine on tuleval kevadel. Oma tööga soovin eelkõige esile tuua Peeter Rooslaiu ainulaadset metallehistööd, mis erineb üldisest Eesti rahvuslikust ehtekultuurist. Rooslaid on oma töodega rikastanud Eesti-ainelist rahvakultuuri ja see väärrib kindlasti üldisemas plaanis suuremat tähelepanu, kui seda senini on tehtud. Selles mängivad oma osa ka Kihnu inimesed, kandes tänaseni tema prosse ja hoides kompaspe merel ligi. Siinkohal teeks mind rõõmsaks, kui kihnlased võtaksid minuga ühendust ja näitaksid teisigi ehteid, mida on Kihnus veel kantud (preesid, kaelarahad jne).

Sellest üleskutsesest sai alguse ka projekt „Ruhnu elav ehe“. Nimelt nägi minu postitust pärimusmuusikust tuttav Katariina Tirmaste, kes samal ajal noodistas Elias Schönbergi ja Peeter Rooslaiu viiulilugusid. Ta tegi ettepaneku, et võiks teha ka midagi koos ja nii me otsustasime, et teeme fotonäituse Rooslaiu metallehistöödest. Projekti kaasasime ka fotograafi Silvia Soide. Suur tänu läheb Eesti Kultuurkapitalile, kust saime projekti jaoks toetust kahest voo- rust. Näituse avamine toimus oktoobri algul Viljandi Pärimusmuusika Aidas, kuna samal ajal oli sügisene Pärimusmuusika Lõikuspidu, kus esitati Ruhnu viiulilugusid. Nüüdseks on samade lugudega plaat „Ruhnu saarel mitu otsa“ ka välja antud. Praegu näeb näitust Kihnu muuseumis ja see jääb avatuks jaanuari lõpuni. Aitäh teile, Kihnu inimesed, et lubasite oma ehteid pildistada! Sellega olete andnud panuse nii kihnu kui ka rannarootslaste kultuurilukku.

Kui muidu öeldakse, et 13 ja reede on halb enne, siis mõnikord võib see olla vastupidine – hoopis hea enne. Nimelt anti 13. detsembril üle Anu Raua stipendium kahele rahvusliku käsitöö osakonnas õppivale tudengile – Liis Luhamaale ja mulle. Aitäh taaskord õppejõududele märkamast! See on igati innustav, et jätkata ja pühenduda oma õpingutele koolis ja õppimisele elus.

Omalt poolt soovin kõigile ilusaid ja meeldejäävaid pühi ning püüdlemist oma eesmärkideni uuel aastal, olgu need väikesed või suured!

Kolde Ago, päästekomando pealik

Minu jaoks on 2019 eriline aasta. Valmis uus ja uhke Kihnu siseturvalisuse hoone - päästehoone. Siseturvalisuse hoone sellepärast, et seal on ruumi nii päästeametile kui ka politsei- ja piirivalveametile. Sain ehitusel hoida silma peal, et maja saaks ikka meie vajadustest lähtuv. Et kõik korralikult tehtud saaks, venis avamise tähtaeg esialgselt veebruarikuust 6. juunile. Siinkohal tänan vallavanem Ingvar Saaret, kes hakkas projekti vedama, projekteerijale Jaak Huimerinnale ilusa maja eest, päästeametile ja sealsele projektijuhile Rai-vo Stepanovile, kes aitas ruumide paigutust planeerida, Riigi Kinnisvara AS-ile, kes võttis projekti üle ja on nüüd maja omanik, Jüri Ratasele ja tema valitsusele, kes leidsid ehitamiseks raha, ehitajale REV Ehitus OÜ-le ja alltöövõtjatele, Viktor Ivaskile, kes maja õnnistas, Kihnu

Kihnus on Eesti kõige moodsam päästehoone. Foto: Päästamet

kooliperele, kes aitas avamisel meeleolu luua ja suur tänu ka Talvile ja tema abilistele, kes toilitustasid avamisel kogu seltskonna. Maja on mugav ja funktsionaalne.

Järgmine suurem sündmus oli 20. juuni, mil Egon Vohu omandas Sisekaitseakadeemias päästja eriala kutse. Saime enda meeskonda diplomeeritud kutseharidusega päästja.

Suve jooksul on käinud palju külalisi, kes kõik soovisid ka uue majaga tutvuda. 24. augustil külastas komandot ja kohtus päästjatega president Kersti Kaljulaid. President viis end kurssi meie tegemiste ja toimetamisega ning soovis meile jõudu.

Aasta on olnud tegus. Soovin kõigile kihnlastele turvalist ja soovide täitumise aega.

Noodi Maie, muuseumi juht

Pikemalt mõtlemata tulevad aasta algupoolelt meelde noortele mõeldud koolitused: video- ja giidikoolitus – korraldatud muuseumi poolt ikka selleks, et Kihnu elu ja kultuur paremini jäädvustatud ning tutvustatud saaks. Aga üldiselt oli selle aasta märksõna „trükkimine“ – trükiti nii raamatuid kui ka kangaid ja rätikuid.

Kihnu muuseumi väljaandena ilmus „Kihnu mõõgavööd“, mis kujutab endast Kihnu kiri- ehk mõõgavööde kudumisõpetust koos rohke illustreeriva materjaliga. Algaja vöökuduja leiab raamatust üksikasjaliku kirjelduse töö käigust, kogenud meister saab oma kasutusse rikkaliku vöökirjade kogu. Täna väga raamatu kaasautoreid Pärna Veronikat ja Tünpuu Kaid ning Kihnu naiti, kes vöökudumise tarkust jagasid: Kalju Elvi, Aava Leeda, Luha Mann, Ruõ Aime, Tiidu Mari ja Tika Mann. Niiviisi väärtustades ja uurides, kuulates ja üles kirjutades ning saadud teadmisi jagades püüame kaasa aidata vöökudumise traditsiooni kestmisel. Uuel aastal alustame pikemat vöökudumise koolitust, mis hakkab muuseumis pühapäeviti toimuma – siis saavad ka huvilised mandrilt osaleda.

Äsja esitleti SA Kihnu Kultuuriruum väljaandena raamatut „Igal rahval oma rõivas“, mille Kihnu osa sõnad on minu seatud.

Tänapäeval ei trükita ainult paberile, vaid ka kangale: Mari Pukk on aastaid uurinud Kihnu naiste sitsiriide vaimustust. Sel aastal sai ta oma töö „Trükimustrilised põlled Kihnu traditsioonilises rõivastuses. Põlle- ja rätikukangaste kaasaegsete prototüüpide loomine“ kaitstud. Praktilise tööna valmisid vanade, katkiste rätide järgi koopiad kaasaegses digitaaltrüki tehnikas. Mari tööst ja tulemustest teeme tuleval aastal ka näituse ja kohtumisõhtu.

Eriliselt täna Kaevandu Leilit, kes sel aastal suure hulga kultuuriväärtuslikku vanavara muuseumile andis!

Eks selles aasta mosaiigis on tükikesi ka töövälisest elust, võib-olla olulisim on poja Kihnu kooli lõpetamine. Alates sügisest ei olegi ta enam igapäevaselt kodus – sellega on raskem harjuda emal kui pojalt, olen ma aru saanud.

Lähiste Malve, koduhooldaja

Ja hakkabki jälle aastakene varsti lõppema... Kuidas küll nii ruttu, pole arugi saanud? Aga see vist tuleb sellest, et kui on palju tegemisi, siis aeg lähebki ju lennates.

Kui nüüd aastale tagasi vaadata, siis kõik on olnud ikka hästi, omas rütmis igapäevaselt toimetades ja nagu kõigil, on olnud paremaid päevi ja natuke halvemaid. Natuke halvemaid selles mõttes, et kui koduhooldustööst üldisemalt rääkida, siis kõik päevad pole kaugeltki ühesugused. Kui hommikul tööle lähed, siis ei tea ialgi, mis päeva jooksul juhtuda võib, kes millist abi vajab või kuidas olukord päeva lõpuks laheneb. Selles mõttes ongi koduhooldaja amet väga vaheldusrikas, huvitav, põnev ja emotsiooniderohke.

Palju on vaja inimesi ära kuulata ja jutu käigus selgub nii mõndagi, mida tasub omalegi teadmiseks võtta. Inimesed, keda ma igapäevaselt külastan, neil kõigil on oma lugu. Vanematel inimestel on ju tohutu elukogemus ja teadmiste pagas, mis on minu jaoks väga huvitav. Ega saa ju nii, et viskad kaubakoti uksest sisse ja ütled head aega. Tunnen, et olen alati oodatud ja kui sa oled oodatud, siis on ju endal ka hea tunne, et oled vajalik. Me kõik ju tahame olla oodatud, kaitstud ja armastatud.

Ma poleks ial arvanud, et sotsiaaltöö ja koduhooldus nii palju pakkuda võib. Olen kindel, et tegin aastate eest õige valiku tulla Kihnu elama ja valida koduhooldaja amet. Kihnu on ju aarete saar ja võimaluste maa.

Kui aasta alguses oma töö eest tänukirja sain, siis võin päris ausalt öelda, et olin tõsiselt imestunud ja tegelikult endast ka väljas, et miks mulle... Teised töötavad aastakümneid, mina aga alles alustasin. Kui on olemas töö, mida teed südamega siis on ju see suur asi. Siinkohal tahan tänada Kihnu vallavalitsust, et loodi koduhooldaja töökoht. Veel tahan tänada südamest sotsiaalametnik Aivet, kes on mulle alati oma hea nõu ja abiga toeks olnud. Koos oleme leidnud lahenduse ka kõige raskematele olukordadele, olenemata kellaajast või riigipühadest. See loeb väga palju.

Ja lõpetuseks saadan selle aasta auga ära, teen väikse kniksu ka ja jään jälle uut põnevusega ootama.

Meeldivat jõuluootust kõigile ja kordaminekuid uuel aastal.

Kihnu laste

SA Kihnu Kultuuriruum nõukogu on otsustanud pilliõppealase tegevuse anda 1. jaanuarist 2020 üle Kihnu Vallavalitsusele, et tagada pilliõppe jätkusuutlikkus.

Sellega ei muutu käesoleval õppeaastal õpilaste ega lapsevanemate jaoks midagi – jätkavad samad õpetajad ning sama süsteem, pilliringide tasud jäävad samaks. Ainult arve väljastajaks on Kihnu Vallavalitsus, sest pilliõpetajate töötasud tulevad alates 1. jaanuarist Kihnu Vallavalitsuse arveldusarvelt. Kindlasti ei hakka õpetajad Hilma, Mari ja Mait lapsi halvemini õpetama ja neist vähem hoolima! Nad õpetavad lapsi samamoodi õppekava alusel edasi, lähtuvad iga lapse võimetest ja läbi koosmängimiste erinevatel sündmustel motiveeritakse pillimänguga jätkama ja sellest rõõmu tundma. 2020. aasta kevadel saavad lapsed viimased Kihnu Pärimuskooli ametlikud tunnistused. Kihnu Pärimuskooli juriidiline vorm lõpeb eeldatavalt 31.05.2020.

Alates septembrist 2020 korraldab pilliõpet Kihnu Vallavalitsus. Korralduslikult lõpeb pilliõpe 2021 samuti tunnistusega, kus on välja toodud, millised pillimänguoskused on laps omandanud vastavalt pärimusmuusika õppekavale. Jah, õpe toimub edasi kehtiva õppekava alusel, aga see ei ole registreeritud EHISes.

Pillilaste suurem eesmärk on osaleda 2022. aastal noorte laulu- ja tantsupeo pillipeol, mille esimesed ettevalmistused algavad juba tuleval sügisel. Mais, nagu ikka, toimub Kihnu pillilaste kevadkontsert, lisaks osaletakse üle-eestilisel võistumängimisel Eesti Pärimuskultuuri Keskuses Viljandis ja Pärnumaa laulu- ja tantsupeo pillipeol.

SA Kihnu Kultuuriruumil ei

pilliõppest uuel aastal

ole midagi selle vastu, kui pilliõppeosakonda Kihnu valdas kutsutakse jätkuvalt Kihnu Pärimuskooliks. Reorganiseerimise põhiline eesmärk on tagada pilliõppe jätkusuutlikkus Kihnus. Oluline on asja sisu - et laps oskaks mängida rahvamuusikapilli.

Loomulikult, kui on keegi optimistlik eestvedaja, kes soovib omast initsiatiivist vedada Kihnu Pärimuskooli tegevust, siis on veel aega sellest märku anda. Ei SA Kihnu Kultuuriruumi nõukogu ega Kihnu Vallavalitsus ei ole olemasolevat olukorda ja tulevikuperspektiivi arvestades leidnud käesolevaks hetkeks tekkinud olukorras paremat lahendust. On tõsiasi, et Kihnu oludes on vajalik tegevused korraldada sihipäraselt ning mõtestatult. Ajad muutuvad ning vajalik on kohaneda oludega ja võimalustega.

Pilliõppe ajaloost

SA Kihnu Kultuuriruum erahuvikool Kihnu Pärimuskool ja õppekava "Pärimusuusika" (õppekava kood 123237) on kinnitatud 30. augustil 2013 käskkirjaga number 406. Huvikool on tegutsenud sellest ajast pilliõpet pakkuva huvikoolina. Pärimuskooli esimene eesmärk oli koondata pilliõpe ühtse juhtimise ja rahastamise alla. Täiendav eesmärk oli lisada õppekavasse solfedžo ainekava, mis võimaldanuks Pärimuskooli lõpetajal siirduda mandri muusikakooli jätkuõppele. Pilliõpe ise on Kihnu Pärimuskoolis kuulmispõhine. Kooli pikemaajalisem eesmärk oli koondata kogu pärimusel ja traditsioonidel põhinev õpe Kihnu Pärimuskooli.

Senine tegevus

Huvikool on Uiõ-Matu Mare initsiatiivil tegutsenud kuus aastat ja Kihnu Pärimuskoolis on tehtud aastate jooksul väga tublit tööd, kool ja õpetajad on saanud mitmeid tun-

Foto: Anu Saare

nustusi. Kooli raudvara akordioniõpetaja Hilma käe alt on kasvanud aastatega kümneid noori pillimängijaid, praegu õpib 22 last. Kuraga Mari on vaieldamatult laste lemmik viiuliõpetaja läbi aegade. Ta on alustanud oma kahe lapse kõrvalt uuesti viulimängu õpetamist ja 11 last mängib viulit. Õpetaja Mait on kitarri- ja trummiõppele meelitanud juba 11 last. Aastate jooksul on oma panuse pillimängu traditsiooni jätkumisse andnud palju häid inimesi. Pillilapsed on osalenud noorte laulu- ja tantsupeo pillilipeol, võistumängimistel ja olnud külapillimeesteks üritustel.

Samal ajal on eesmäärke, mida ei ole õnnestunud täita või mille poole pole püüdnud hakatud. Solfedžoõpe on Kihnu oludes ilmselt võimatu laadi ülesanne ning sinna ei saagi midagi parata. Kogu pärimuslase õppe koondamine pärimuskooli tiiva alla on aga jäänud sihtasutuse prioriteetide hulgast välja, kuigi olnuks kogu valla huvitegevuse- ja hariduse koordineerimise mõttes igati teostatav olnud. Tõsiasi on, et kõikide erialade õpetajad ei ole alati olnud nii järjepidevad, kui võiks huvikooli puhul eeldada.

Miks muuta?

Pärimuskooli loomise initsiatiiv omal ajal oli vajalik, et tagada pärimusuusika õpetamise regulaarsus. See on fakt.

Samamoodi tuleb tunnista tõsiasja, et kooli tegevuse järjepidevus erialade lõikes on erinevatel põhjustel olnud ebaühtlane. Kool on püsinud eelkõige pilliõpetajate silmapaistva tegevuse toel ning seega kooli kui huvikooli seaduse mõistes formaalse struktuuri (juhatus, õppenõukogu, hoolekogu) olemasolu ei ole olnud rahvamuusika õpetamiseks ainuvõimalik eeldus. Midagi ei kaotata ära, kuid tuleb vaadata otsa ka puudujääkidele.

Huvikool ei ainult sõnakõlks või hüüdlause, millega lahingusse tormata. Huvikooli pidamiseks on seadus sätestanud nõuded ning nende järgimises on olnud vajakajäämisi.

Koolis on raskuseid hoolekogu töö korraldamisega, problemaatiline on õppe maksude kogumine (eelkõige lapsevanemate vaates) ja kooli juhtimises on tuntav motivatsioonikriis, mis väljendub nii organisatoorsest puudujääkidest (näiteks väljasõitude korralduslikes puudustest või lihtsamat sor-

ti teavituste edastamisel) kui ka otsesõnu juhataja poolt väljaõelduna. Huvikoolile on nõutud vastava kvalifikatsiooniga direktor. Isegi kui direktor õnnestuks leida, ei ole sihtasutusel Kihnu Kultuuriruum võimalik finantseerida koolijuhi pidamist, sest raskuseid on ka õpetajate töötasude katmisega. Keege peab tegevusi aga koordineerima, sest väljakutseid on piisavalt. Need on faktid, millest nõukogu mööda vaadata ei saa.

Kas teisiti ei saa

"Miks vald ei rahasta Pärimuskooli pidamist?" on üks enim levinud küsimus seoses rahastusega. Tegelikult me juba rahastamegi, 7000 eurot igal aastal. Valla poole pealt vaadates tekib küsimus, miks peaks olukorras, kus vallas on olemas koordineeriv ametikoht ning sihtasutuses olemas head pilliõpetajad, hoidma üleval eraldiseisvat juhtimisstruktuuri ning rahastada erahuvikooli juhtimist lisaks otseselt pilliõpetaja palgakuludele. Mis muutub sellest pilliõppe kvaliteedis?

Kihnu Pärimuskooli loomise ajal valitsenud huvitegevuse- ja hariduse koordineerimatus küsimus on Kihnu

vallas alates 2018. aasta sügisest leidnud lahenduse noorsootöötaja ametikoha baasil. Noortega tegeleti loomulikult varemgi ja usinalt, aga ühtset tegevuskava ja koordineerijat polnud. Kõik Kihnu valla huvitegevuse küsimused on koondatud ühtse juhtimise alla. Loomulikult, noorsootöötaja ametikohale pandud ülesanded oleks saanud lahendada viisil, et Kihnu Pärimuskool koordineerib kogu valla huvitegevust ja -haridust ning vald finantseerib seda. Taotlust SA Kihnu Kultuuriruumi juhatuse poolt ei ole tulnud. Hoopis vastupidi, Kihnu Vallavalitsus korraldab kitarri- ja trummiõpet ning käsitööõpet huvitegevuse eelarve kaudu ja muuhulgas on soetatud muusikainstrumente. Tuleb aduda, et sihtasutusel endal on jäänud vajaka eelarvelistest vahenditest, et teostada pillidele elementaarsetki remonti.

Vaagides Kihnu Pärimuskooli senise tegevuse plusse ja miinuseid, SA Kihnu Kultuuriruum ajalist ning rahalist ressursi ja võimekust Kihnu Pärimuskooli erahuvikoolina pidada, on sihtasutuse Kihnu Kultuuriruum nõukogu jõudnud arusaamisele, et mõistlik on pilliõppealane tegevus anda üle Kihnu vallale. Otsuse ainus eesmärk on kvaliteetse pilliõppe jätkamine.

On kahetsusväärne, et sihtasutuse endine juhatuse liige kipub avalikkuses heitma negatiivset varjundit (ERR Kihnukielsed uudised 06.12.2019) Kihnu Pärimuskooli tegevuse lõpetamisele senisel kujul ning ei selgita tegelikke asjaolusid. Emotsioonidel põhinev juhtimine on sihtasutuse viinud rahaliselt niigi keerulisse olukorda ning on kurb kuulata jätkuvalt "arusaamatust" Kihnu Vallavalitsuse aadressil, tajumata tegelikku olukorda. See tekitab ainult emotsionaalset vahtu, mis ei toida ühtegi mõistlikku diskussiooni.

**SA Kihnu Kultuuriruum
nõukogu
Kihnu Vallavalitsus**

Koolis toimus tore päkapikulaat

Fotod: Engel Laos

12. detsembril toimus Kihnu Koolis traditsiooniline päkapikulaat, kus õpilased müüsid omavalmistatud jõulukaupa. Valik oli suur: glasuuritud piparkoogid, kaneelisaiaid, lihapirukad, jõuluteemalised käsitööesemed ja kaunistused.

Imetlesime ka laeni ulatuvat jõulupuud, tulesäras mändi. Eriliseks muutsid jõulupuud ka kaunistused, laste valmistatud piparkoogid ja minipakkikesed.

Saali keskele olid üles seatud lauad, kus pakuti laadakülalistele kohvi. Seal oli võimalus ka lastelt ostetud piparkooke ja saiaakesi maitseda.

Kohvilauas sain juttu vesta õpetajate ja lastega. Evi jagas kogemusi, kuidas lastele matemaatikat paremini õpetada saab. Nüüd saan tema soovitusi kodus lapselastki õpetades proovida. Inimene õpib kogu elu! Lyga vestlesime maast ja ilmast. Ta on endiselt hea ja lõbus vestleja.

Nii see laadatunnike mööduski ja koolielu jätkus tavarütmis.

Tore, kui järgmisel laadal rohkem inimesi kodust välja tuleks end tuulutama ja muljetama, et näha, kui tublid on meie lapsed ja lapsevanemad.

Head jõuluaega!

Eevi Türk

KIHNU VALLAVALITSUSES

- ◆ Teele Leasele anti ehitusluba puurkaevu ehitamiseks Laose-Mihklile (Lemsi küla);
- ◆ Väljastati kasutusluba Ojase (Lemsi küla) septikule ja imbväljakule;
- ◆ Vallale kuuluvale Lamendi- Noodimäe (Rootsiküla) tee seati Kiusu kinnistu kasuks veeservituut;
- ◆ Kiideti heaks Evi Lepa aruanne projektille „Ojase kinnistule septiku rajamine“;
- ◆ Osaühingule Foxsmile väljastati ehitusluba Kasemetsa (Linaküla) vana maja lammutamiseks ja uue ehitamiseks;
- ◆ MTÜle Kihnu Selts väljastati luba üri-

tuse „Kihnu räimeretk“ korraldamiseks 2. mail 2020;

◆ Kooskõlastati Tanili (Sääre küla) puurkaevu asukoht;

◆ Pikendati 2018. aasta hajaasustuse programmi projektide lõpptähtaegu;

◆ Kinnitati Kihnu valla toetusfondi kasutamise korra tingimustele vastav VII Viulifestivali korraldamiseks esitatud toetuse kasutamise lõpparuanne;

◆ Tankla anti järgmiseks viieks aastaks (tähtajaga 09.01.2025) kasutusse AS-ile Alexela.

Nimetage oma kandidaadid valla autasudele

Juba 12 aastat tunnustavad vallavolikogu ja vallavalitsus nii kihnlasi kui ka Kihnu le headtegevaid kodanikke autasudega (autasu saanud on võimalik meelde tuletada, vaadates valla kodulehel: juhtimine- vallavalitsus- vald tunnustab või link <http://kihnukovtp.ee/autasud>).

Kihnu valla autasud on **Kihnu valla aukodaniku aunimetuse**, „Aasta tegu“ nimetus, elutöö preemia ja valla valitsuse tänukiri.

Valla autasude andmise taotlusi on õigus esitada volikogu liikmetel, vallavalitsusel, vallas tegutsevatel juriidilistel isikutel ja Kihnu valla elanikel. Kirjalik ettepanek, milles peavad sisalduma ettepaneku tegija nimi, aadress või asukoht ja sidevahendite numbrid, autasustamiseks esitatava isiku nimi või ettevõtmine ning teenete kirjeldus, ettepaneku tegemise kuupäev ja ettepaneku esitaja allkiri, ootame **kuni 19. jaanuarini**.

Hea Kihnu saare elanik!

Saabumas on talv ja ka meri hakkab jäätuma. Tahame teile meelde tuletada, et te võtaksite jääle minnes kasutusele kõik võimalikud abinõud.

◆ Kui võimalik, ära mine jääle ükski, kutsu sõber seltsiks kaasa.

◆ Pane end soojalt riidesse ning võimalikult erksate värvidega - nii oled hädas olles paremini leitav.

◆ Pane selga päästevest või ujuvusega mereriided. Nii oled teistele eeskujuks ega vaju läbi jää kukkudes vee alla.

◆ Meisterda ise või osta poest jäänaasklid ning pea meeles need jääle minnes alati kaasa võtta. Kui ühendad naasklid paelaga, siis saad need mugavalt kaela

Ettepaneku võib vallavalitsusele edastada nii elektrooniliselt kui paberkanalil. Plank on saadaval valla veebilehel ja Kihnu Lehe vahel.

Kutsume kõiki üles nimetama oma kandidaate igale valla autasule!

Ole hea ja mõtle,

Kes on see isik, kes vääriks **Kihnu valla aukodaniku aunimetust** vallale osutatud väljapaistvate teenete eest?

Milline Kihnus aset leidnud või Kihnuga seotud ettevõtmine, mis 2019. aastal on Kihnu vallale või kihnlastele olnud olulise tähtsusega, väärib „Aasta tegu“ nimetust.

Kellele kihnlastest kuulub Sinu arvates eriline austusavaldus **Kihnu vallale elutööna** osutatud väljapaistvate teenete eest? (Elutöö preemia)

Kes vääriksid (nii juriidilised kui füüsilised isikud) 2019. aastal kordasaadetu eest **vallapoolset tänu** (valla tänukiri)?

panna ning haarata, kui vaja on. Jäänaasklid on väga tõhusad abivahendid!

◆ Muretse ka vile ning võta see jääle minnes kaasa. Õnnetuse korral, kui enam abi kutsuda aega pole, jõuad natuke vile puhuda ka siis, kui hingata on raske ja niivisi end otsijatele kuuldavaks teha.

◆ Ütle kindlasti oma lähedastele, et lähed jääle ning kui võimalik, täpsusta, kuhu kanti.

◆ Enne jääle minekut lae telefon ja võimaluse korral hoia see veekindlas kotis.

◆ Ohtu sattudes või ohtu sattunut nähes helista 112 ja teata juhtunust.

Ohutut talve soovides,

**MTÜ Kihnu
Merepääste Selts!**

KIHNU VALLA AUTASUDE ANDMISE ETTEPANEK 2019. aasta eest

Ettepaneku tegija
(Ees- ja perekonnanimi)

Aadress

Telefoni number

Kihnu valla aukodaniku aunimetust antakse füüsilisele isikule erilise auavaldusena Kihnu vallale osutatud väljapaistvate teenete eest

Teen ettepaneku nimetada **Kihnu valla aukodanikuks**

.....
(Autasu saaja ees- ja perekonnanimi)

kuna,

(autasu saaja tegevusala ja teenete kirjeldus, põhjenda, miks tema peaks saama valla aukodanikuks)

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

„Aasta tegu“ nimetus antakse Kihnus aset leidnud või Kihnuga seotud ettevõtmisele, mis 2019. aastal on Kihnu vallale või kihnlastele olnud olulise tähtsusega.

Teen ettepaneku nimetada „Aasta tegu“ nimetusega

.....
(ettevõtmise nimetus)

kuna,

(põhjendus, miks just see ettevõtmine väärib sel aastal „Aasta tegu“ nimetust)

◆◆◆ ◆◆◆ ◆◆◆

Elutöö preemia antakse aastas ühele Kihnu elanikule erilise auavaldusena Kihnu vallale elutööna osutatud väljapaistvate teenete eest.

Teen ettepaneku nimetada **Elutöö preemia** saajaks

.....
(Autasu saaja ees- ja perekonnanimi)

kuna,

(autasu saaja tegevusala ja teenete kirjeldus, põhjenda, miks tema peaks selle saama)

Vallavalitsuse tänukiri antakse vallapoolse tänuavaldusena füüsilistele ja juriidilistele isikutele.

Teen ettepaneku nimetada **vallavalitsuse tänukirja saaja(te)ks**

1) _____
(Autasu saaja ees- ja perekonnanimi)
kuna, _____
(autasu saaja tegevusala ja teenete kirjeldus, põhjenda, miks tema peaks selle saama)

Teen ettepaneku nimetada **vallavalitsuse tänukirja saaja(te)ks**

2) _____
(Autasu saaja ees- ja perekonnanimi)
kuna, _____
(autasu saaja tegevusala ja teenete kirjeldus, põhjenda, miks tema peaks selle saama)

Teen ettepaneku nimetada **vallavalitsuse tänukirja saaja(te)ks**

3) _____
(Autasu saaja ees- ja perekonnanimi)
kuna, _____
(autasu saaja tegevusala ja teenete kirjeldus, põhjenda, miks tema peaks selle saama)

Ettepaneku tegemise kuupäev

Ettepaneku tegija allkiri

Ettepanek peab Kihnu Vallavalitsusele olema laekunud hiljemalt 19. jaanuariks 2020.

Kas välissuhtlust on kes ja kas sellega pe

Annan Kihnu Lehele oma hea sõbra Katriini soovitusel ülevaate sellest, millega viimastel aastatel suure osa ajast tegele- nud olen ja kuhu minu energia suures osas kulunud on ja miks? Ehk mis on need ettevõtmised, mida olen pida- nud sihtasutuse juhatajana Kihnu kultuurile vajalikuks. Teen ülevaate kronoloogiliselt 2019. aasta põhjal.

Paljud kihnlasedki on ehk märganud, et suure osa ajast olen pühendatud rahvusvahelisele suhtlemisele ja see- läbi Kihnu kultuuri tutvusta- misele ehk siis ühe põneva külastuskoha turundamise- le kogu maailmas. Kohati on see tekitanud ka poleemikat, sest sageli on Kihnust kirju- tatud lood seotud ainuüki- si minu isikuga või olen pan- nud oma pere ülla eesmärgi nimel sundseisu. Olen siiski ära öelnud paljudest kajastustest, millel mõtet ei näe või mis on kaldunud kollase meedia poolele. Olenema- ta sellest ilmub ikka ka pisut „kollaseid“ lugusid, mille lugejate arv ületab teisi kor- dades. Miks filmid või lood on sageli nii väga minu isikuga seotud, selle põhjus on see, et pole mina veel kohanud dokumentalisti või aja- kirjanikku, kes tahaks teha filmi muuseumist, kirikust või tuletornist. Museaalid ei ole olnud veel ühegi loo peatee- ma, vaid ikka päriselu, päris- inimesed, pärimuskultuuri kandjad, pärisperekonnad koos laste ja koduloomade- ga ning sealjuures on muidugi läbiv suur küsimus tradit- sioonide jätkumise võimalik- kusest.

2019. aastal olin üks osaline kahe rahvusvahelise projekti juhtimises: Est-Lat UNESCO turism, mille saavutus- test võib pikemalt lugeda erinevatest artiklitest Kihnu Lehes, ja Erasmus+ projekt

UNESCO recognized values (UNESCO poolt tunnustatud väärtused), kus osalesid Sui- timaa kolm valda, Georgia üli- kool, Makedoonia ülikool ja SA Kihnu Kultuuriruum. Nen- des ettevõtmistes on palju- del kihnlastel olnud otsene võimalus osaleda ja ka otsest kasu tunda.

Nüüd siis nendest tege- mistest, mis võivad jääda kogukonnakaueks või mil- le mõjud on pikemaajalised, pikema vinnaga. Siia kuulub eelkõige pidev suhtlus välis- meediaga, mille sagedus aastaringselt on kohati kord nädalas, sageli palju rohkem.

Annan ülevaate olulisema- test meediakajastustest ja tegemistest käesoleval aastal:

1. veebruaril avaldab aja- kirjanik Julien Gessen soo- vi jäädvustada küünlapäe- va pidu Kihnus, anname tal- le selle võimaluse muuseu- mis ja korraldame peo Met- samaal.

28. veebruaril aitan kaasa üliõpilase Elizaveta Jasnova Kihnust tehtud filmi valmimi- sele.

8.-10. märtsil osaleme koos mootorratta ja Rooslaiu Tai- mi tehtud rahvariieetega turis- mimessil Berliinis. Nende turismimesside kasutegur on minu jaoks alati kaheldav, kuid sellel messil kohtume väga paljude inimestega, kes näinud ARTE kanalil Kihnu aastaringi filmi. Sellel on suur mõju ja sel teemal soovitakse palju vestelda. Umbes kuu tagasi näidati seda filmi Prantsuse ARTE kanalil ja pärast seda kasvas huvi Kih- nu vastu hüppeliselt.

20.-26. märtsil viibime Kih- nu esindusega projekti Eras- mus+ UNESCO vaimse kul- tuuripärandi Makedoonia õppereisil, ka seal annan intervjuu kohalikule televi- sioonikanalile, et tutvustada oma saare kultuuri ja ühiseid

Kihnule vaja või aks tegelema?

kavatsusi selle projekti raames.

29. märts - 1. aprill on märgilised kuupäevad, külla saabub Hillary Richard New York Timesist, vedame koos neli päeva. Küsimusi ta eriti ei esita ega küsida oska, tagasihoidlikuks jääb ta ka muuseumis Saare päeval, kus tal le kogu toimuva ja Mark Soosaare Kihnu lastest tehtud filmi tagamaid tõlgin ja selgitan – ometi ei leia ta sobivaid karaktereid intervjuueerimiseks. Surun edasi ja siiski saame lühiintervjuud Maielt, Roosilt ja Virvelt.

Oktoobris ilmunud artikkel aga lööb laineid ja toob Kihnu võimsalt maailmakaardile – naiste saar, kus elab 300 naist ja 5 meest, kellest kaht õnnestus ajakirjanikul näha – üks oli dokumentalist ja teine ehitaja. Mõtlen siiani, et kes see ehitaja küll olla võis? Minu reaktsioon pärast artikli lugemist õhtul väsinuna on midagi viha ja solvumise laadset, hommikul puhununa üle lugedes aga hoopis rõõmutekitav. Sai selgeks, et tema lugu oli juba enne Kihnu tulemist valmis, siin lihtsalt otsis ta veel kinnitust oma tõekspidamistele. Lõppkokkuvõttes läks Kihnul hästi ja ilmselt on viljade noppimise aeg lähedal. Artikli avaldas täies mahus ka briti väljaanne The Independent, ka sealt on tulnud hulk tagasisidet.

11. aprill – mootorrattafilm Taani TV-ga, mis oli isegi meie ülimalt tore motohooaja avamine ja, nagu ikka, kuhjaga täis tehnilisi probleeme ratastega. Sellest filmist ja seltskonnast jäi maha hea emotsioon, tore lugu sai tehtud!

12.-15. aprill – Nicole Franken ja Anneke Bundel Nomad reports ja seitsmen-da laiuskraadi saared, mille kohta just ilmus raamat. Raamatu esitlusel käis Kuraga noorpere, tuues sealt kaasa

hulga positiivseid emotsioone ja uusi ideid. Võimalik, et Kihnut külastanud ajakirjanike lood ilmuvad veel ka Lonely Planetis ja National Geography's.

18.-22. aprill – Anatole Danto, doktorant Prantsusmaalt, teemadeks keskkonnaõigus ja Balti mere olukord, kalapüük, hülgepüük, merelin-nud jms.

Anatoliga olen teinud aktiivset koostööd vähemalt kolm aastat, tutvusime aastaid tagasi ühel Riia konverentsil, kus räägiti vaimsest kultuuripärandist ja keskkonnaõigusest ning seoses sellega põlisrahvaste õigustest. Anatole vaimustus minu ettekandest ja valis oma doktoritöö üheks lõiguks just Kihnu kultuuriruumi keskkonnaküsimused. Sellest koostööst on kasvamas Kihnu jaoks midagi suuremat, esimesed märgid on juba näha.

25.-28. aprillil kutsun kudumisfestivali ajaks kohale Lynne Steini Inglismaalt, kes oma ilmuvas käsitööraamatus Kihnu osa tahtis kirjeldada. Kudumisfestival on parim aeg vanameistritega kohtumiseks ja info hankimiseks. Vanad britid vaimustuvad Kihnu saarest ja jagavad infot kõigis oma ringkondades.

3.-4. mai – Lauri Levo ja film Kihnust räimeretke ajal.

13.-15. mai – vana sõber Jérémie Jung, kavas pildiseeriad National Geograph-yl jaoks, kuid ka muudesse väljaannetesse. Novembris ilmus põhjalik ülevaade The Washington Postis.

Hoolitsesin Jérémie eest hästi ja nagu ikka, ei taha kalurid kedagi eneste tegemiste ligi lasta, kuid lõpuks „Mõmmi brigaad“ annab nõusoleku, juhhuu! Nüüd on nad siis kõik ühe maailma suurima ajalehe piltidel. Jérémie on Kihnus pildistanud varsti samuti pea kümme aastat ja kõikvõimalik-

Sellised need FAM tripid tavaliselt on

ke sündmusi, ka jõuluaega, matuseid.

16.-19. mai – projekti UNESCO turism reis Ventspils, põhjalik ekskursioon Liivi kultuuri aladel.

27.-28. mai – kohtumisõhtu Metsamaa kohvikus Tilmann Buenzi ja tema sõpradega, ta on teinud kaks filmi Kihnust ja kirjutanud raamatu, millel isegi kordustrükk välja antud. Timann Buenz on teinud minu lemmikfilmi, millest palju igal pool räägin ja mille nimi on „e-Kihnu“.

See on lugu Eesti digieduloost läbi Kihnu kultuuri, kuidas sõidame mootorrattaga ja söödame lambaid või koomme kõrte, samal ajal tulevad pidevad messengeri teated või e-kooli teavitused telefoni ekraanile, kohtuvad vana ja uus ning see on sakslaste jaoks põnev. Hinne „5“ on ju Saksamaal võrdväärne meie hindega „1“, seda naljakam on neil näha minu telefoni ekraanilt pidevalt hinnet

„5“. E-kool ei ole neil lubatud, sest see piirab lapse vabadust ja kardetakse võltsimisi. Mina kinnitan filmis, et meie armastame e-kooli väga, see on väga lahe!

29. mail teen ekskursiooni noortele youtuberitele, blogijatele ja influenceritele, see toimub koostöös SA Pärnumaa turismiga. Need noored influencerid on minu jaoks väga kummalised ja muidugi tundmatud kujud, nii et olen tänaseks nimesidki unustanud, kuid kui minu lapsed tol päeval koolist koju saabusid ja nägid, kellega ma asju ajan, olid rõõmuhõisked ja imetus suur, ju nad siis on tähtsad tegelased noorte maailmas, konstateerin fakti.

8.-16. juunil osalen koos Setomaa giidi Helen Külviku ja EAS delegatsiooniga Jaapani kolmes suuremas linnas Nagojas, Osakas ja Tokyos toimunud turismimessil, tutvustan kihnu kultuuri ja reismisevõimalusi lõpptarbijate-

le ehk sealsetele suurimatele turismifirmadele. Rõõm oli näha pikki järjekordi minuga kohtumisteks ja vestlemiseks ehk siis suurt huvi Kihnu kultuuri vastu. Samuti äratas tähelepanu seto kultuur ja rahvarie. Võib liialdamata öelda, et oleme selle ürituse populaarseimad tähed.

22.-28. juunil on Eestis külas Erasmus+ projektipartnerid ja korraldan neile Eesti vaimse kultuuripärandi reisi, alustame muidugi Kihnus jaanitulel, edasi külastame Viljandit, Vana-Võromaad ja Eda Veeroja suitsusauna, Setomaad, Eesti Rahva Muuseumi, Vabaõhumuuseumi ja Tallinna vanalinna. Päril keeruline ja intensiivne programm saab üheskoos läbitud.

24. juunil saabub Kihnu Hiinast pärit doktorant Siyun Wu Leideni ülikoolist, erialaväljaannetes ja sotsiaalmee dias hakkavad ilmuma sage dased artiklid kihnu kultuuri ja see koostöö jätkub.

29.-30. juunil tegelen kahe Suurbritannia toidublogijaga, nende kajastused Kihnu toidust tegid südame soojaks ning kirjeldasid Kihnut ülipositiivses võtmes.

Juuli alguses, mis on kõige pingelisem ja töörohkem aeg saarel, soovib Anne Helen Gjelstad abi oma raamat väljaandmisel ja toimetamisel ja võimalikul tõlkimisel. Vaatan tekstid üle, leian küsitavusi, parandan mõned vead, kuid eesti keelde jääb raamat siiski tõlkimata, sest on asju, mille üle veel aru pidada. Raamat on nüüdseks ilmunud norra ja inglise keeles, esitlused Norras toimunud ja peagi jõuab raamat Kihnu. Suur tükk ajaloost on jäädvustatud, minu koostöö Anne Helenaga algas vist 2008. aastal, kui alustasime rännakuid Kihnu ja Manija vanade naiste juurde.

6. juulil on EAS pressireis, 7 ajakirjanikku Briti väljaannetest. Nende **EAS FAM trippi** tulemusel valmivad tavaliselt lood, mis räägivad kogu Eestist, Kihnust on tavaliselt seal üks väike lõik.

Siiski on ka erandeid, mõni

ajakirjanik vaimustub nii, et pühendab oma loo vaid Kihnule ja muud paigad Eestimaal on vaid peatuskohad, et jõuda sihtkohta nimega Kihnu.

8.-9. juulil aitan venekeelsel ETV+ saadet teha, samal ajal käib kunstilaager Metsamaal.

12.-13. juulil teeme järjekordse mootorratta filmi Saksa NDR kanalile.

17.-19. juuli – reisiblogija Peter Bergström Rootsist ja Freedom Travel. Rootsist on kasvav trend keskkonnahoiu eesmärgil reisida karavanidega, suveperioodil põhjamaades ja talv üle elada samas karavanis lõunamaal. Hoogsalt kasvab lennureiside vastus ja soovitatakse muid alternatiive. Karavaniturism ja selle võimalused Kihnus oli mul sel suvel kahel korral peateema. Nendest turistidest teenivad ennekõike külastuskohad ja toitlustajad, kodumajutuste teenust nad iseenesest mõistetavalt ei tarbi.

19.-21. juuli – USA kudemad ja ammused koostööpartnerid, eesotsas Nancy Buchiga Metsamaal. See on tähtis koostööprojekt ja Kihnu turundus Ameerikas ja Aust-raalias, kust igal aastal huvilised tulevad kohaliku käsitöoga tutvuma.

20. juulil on mul külas TÜ doktorant Baburam Saikia Indiast, räägime rahvamuusikast, kuid ka kõigest muust.

29.-30. juulil tegelen Jaan Oadi lapselastele tema pärandi ja kodukoha tutvustamisega.

30. juulil on EAS järjekordne FAM trip, nende ühepäevaste reise jooksul teeme tavaliselt traditsioonilise ringi: külad, muuseum, kirik, tule torn, Metsamaa, lõunasöök, folkloorikontsert, kohalikud käsitöö- ja toidupoed ning ongi aeg lahkumiseks.

6.-8. augustil on külas Marja Seppälä Soomest, sünnib kaks lugu Soome meediasse: Kodin Pellervo ülevaatelugu kihnu kultuuriruumist ja kirikuajakirja Kihnu kiriku lugu.

6.-8. augustil tuleb Prantsusmaalt külla Nadia Ferroukhi,

et avaldada artikkel ajakirjas GEO, plaanis muudki projektid, reportaažid ja film. Nadia külaskäigu ajal teeb suure turundustöö ära Rannametsa Valdo, kes võtab ajakirjaniku kaasa kalapüügile ja hiljem näitab kodus kalade puhastamist ning suitsutamist. Sünnib imeilus fotoreportaaž!

25.-26. augustil tegelen põhjalikult UK ajakirjanik Xenia Taliotisega, lood on ilmumas The Daily Telegraphis ja The Moment's.

10. septembril esineme ja tutvustame pillilastega LINC konverentsil kihnu kultuuri.

14. septembril EAS Jaapani FAM trip, 34 inimest – Jaapani turismifirmade ja liitude presidendid ehk VIP delegatsioon, kellele tutvustan Kihnu kastiauto sõiduvõimalusi. Lähimurre saab tehtud, kohalikud reeglid arusaadavaks muudetud ja kahtlused turvalisuse suhtes ümber lükatud. Jaapani grupireisijad on tavaliselt seniorreisijad, mistõttu seda veoauto kasti ronimist peetakse ebavõimalikuks, kuid kui piisavalt kaua selgitada, võib lähimurre tulla. Lisaks jääb neile alati võimalus tulla oma väikebussiga.

4.-6. oktoobril on Kihnu Viulifestivalil külas Kaustine ni viuldajad ja Soome Rahvamuusika Instituudi esindajad, ammuoodatud koostöö algab ja nii mõnedki tulevaste koostööprojektide plaanid saavad läbi arutatud.

6.-13. oktoobril Erasmus+ projekti õppereis pärimuskultuuri hoidjatele Gruusias, peateemaks on rahvalaul, ennekõike polüfoonia, kirikulaul ja lastele pärimuskultuuri õpetamine. Tegevused Gruusias on selles osas muidugi muljetavalavad.

14.-19. oktoobril osalen SMILO konverentsil Porquerolles väikesaarel, millest kirjutasin juba eelmises Kihnu Lehes. Teema on jätkusuutlikud väikesaared ja keskkonna probleemide ärahoidmine või vähendamine väikesaartel.

19. oktoober – Jaapani FAM

trip suurtele turismiettevõtetele, mind asendab giidina Katrin, kõik jäävad väga rahule, tagasiside on positiivne. Saadan nende firma de kodulehtede tarbeks Kihnu pilte ja muuhulgas Finn-tour Nordic Japani kontoris se postiga hülgeleha konserve. Kui eelpool kirjutasin, et rootslased võitlevad keskkonnaprobleemide tõttu lendamise vastu, siis Jaapanis vastupidiselt avatakse uusi lennuliine Helsingi suunal, mis tähendab võimalikku jaapanlaste külastatavuse kasvu lähiajal.

21.- 23. oktoober – Baltic Connecting Riias, osalen selles üritusel teist korda, eelmisel aastal oli see Vilniuses. Eelmisel aastal sai see rahastatud EST-LAT programmist, sel aastal rahastas EAS. Mitme eduka turismiarendusprojekti tulemusel on EAS asunud Kihnu turundust väga jõuliselt toetama ka rahaliselt ja meie koostöö on olnud suurepärase, seda eriti just Jaapani suunal, aga ka muudes eesmärkides. Igatahes kirjutas mulle pärast seda Baltic Connecting kontaktkohtumiste üritust jaapani suurima turismifirma Tum-lare esindaja, et nad alustasid aktiivselt Kihnu müüki, nii gruppidele kui ka üksikkülastajatele ja seda aastaringiselt.

30. oktoobril – 3. novembril osalen UNESCO konverentsil Hanholmis Living heritage in the Nordic countries (elav pärimus Põhjamaades). Lihtsalt suurepärase ja kõrgetasemelise konverents, väga inspireeriv just kihnu kultuuri hoidmise püüdluste teemal.

Mulle tehti ettepanek korraldada järgmine konverents Kihnus, milleks mul siiski hetkel julgust napib, kuid surusin selle mõtte hetkel 2021. aastasse, et siis 2020 konverents toimuks ikkagi Rootsi „Legendide maal“ ja siis vaataks, mis edasi saab või mis võimalused ja soovid Kihnus sel ajal on.

22.-24. novembril toimus Isuri kultuurikandjate visiit ja õpitoad Kihnus. SA KKR

on teinud koostööd kõigi pärandihoidjatega, sh teiste Soome-Ugri rahvastega. Kihnu Mere Peol esinesid näiteks rahvalaulikud ja tantsijad Marimaalt, mis oli olulise tähtsusega sündmus rahvusvahelises suhtlemises ühiste eesmärkide nimel.

Novembris tegime veel ühe Kihnu lühifilmi ja fotoreportaazi võimalikele välismaistele meediaväljaannetele, sh BBC'le. Aset leidis imeline ja pisut ootamatu kohtumine Kihnu pensionäridega tervisekeskuses, mis jättis kustumatu mulje ja toredad mälestused kõigile.

Mõni aeg tagasi andsin ajalehele The Independent ülevaate kõigist Kihnu turismivaldkonna naistevõtjatest, kelle tegevus on seotud pärimuskultuuri hoidmisega. Samuti olen EASile, kirjutanud ülevaateloo ehedatest kultuurihoidjatest, et turist nad üles leiaks ega pettuma peaks ja et Kihnus kuuleks ikka kihnu keelt ka ja saaks osa pärimuskultuurist ning teadmisi aastaringsest eluolust.

5.-7. detsembril toimus meeleolukas EST-LAT programmi lõpupidu Kihnus, millega sai lõpu kolm aastat kestnud programmiperiood. Minu tubli abiline selle projekti vedamisel oli Vösu Marju, üks tema nüüd selle projekti otsad kokku tõmbab.

Käesolev aasta on ka UNESCO põliskeeelte aasta, millega olen olnud ka pisut seotud ja sel teemal on aeg-ajalt nii Eestis kui ka kaugemal sõnavõtte palutud. Eks siis panustan, kuis jaksan ja olen muidugi õnnetu või jõuetu, kui kihnlane enam ise ei taha oma kultuuri hoida või keelt lastega rääkida – see muudab ju kogu pingutuse asjatuks.

Seega soovin kõigile jõudu ennekõike keele ja omakultuuri hoidmisel ning ka tutvustamisel ja muidugi ilusaid traditsioonilisi jõulupühi! *Läid püh!*

Uiõ-Matu Mare

Tervist täis päev

Tervispäev toimus kolmanda advendi eel, 14. detsembril. Alustasime päeva esinemiskoolitusega. Esmapilgul võib tunduda, mis tervisel ning esinemisel omavahel pistmist on, kuid on. Mõelda tuleb ka vaimse tervise peale – paljude noorte jaoks on oma töö esitlemine hirmuäratav, eriti kui ollakse harjunud pisikese klassi- ja kooliperega, aga esinema peab suuremale seltskonnale. Hirm esinemise ees võib tekitada hirmu kooli ees ja hakatakse tundidest puuduma. Seepärast jagaski Eesti Noorteühenduste Liidu esimees Roger Tibar näpunäiteid avaliku esinemise kohta. Kõige paremini jäi noortele koolitusest meelde, et enne esinemist ei tasu süüa šokolaadi.

Kuna head toitu on meie koosolemistel alati palju, siis selles osas tervispäev just kõige tervislikum ei olnud, sest ilmselt söid kõik tervislikkuse normist rohkem. Samas ei pidanud keegi tühja kõhtu kannatama. Lõunasöögi valmistasi Uus-talu Talvi ning, nagu alati, oli see ainult kiidusõnu väärt.

Siseruumides toimunud koolitus ja korralik kõhutäis vajasid midagi värskendavat. Nii ootaski meid 360 KRAADI meeskonna mängujuht Erle, kelle eestvedamisel jagunesime tiimideks, saime interaktiivse kaardiga tahvelarvuti ja alustasime maastikumängu. Kindlasti nägid kohalikud, kuidas noored, tahvel käes, mõõda saart jalutasid. Üks pere kuulis võibolla sedagi, kuidas aia taga hümnid lauldi, sest üheks ülesandeks oli öelda Eesti hümnid 23. sõna. Küsimusi oli ka 4H kohta.

Õhtu lõppes taas sportlikult, kuid enne seda oli tarvis teha veel kerge kehakinnitus. Kokandusoskust ja loomingulisust arendas smuutikoolitus. Kui alguses tegid noored smuutisid retsepti järgi, siis järgmised

kannutäied sisaldasid juba loovust ja isiklike maitseelistusi. Koolituse eesmärk oli näidata, et smuuti on kergesti ja odavalt valmiv tervislik kõhutäis ja selleks ei pea olema erilisi oskusi.

Sel ajal, kui meie olime noortega õues maastikumängul, panid kaks noormeest saalis üles *street workout*-i varustuse ja see tekitas juba aknast vaadates palju huvi. Kohale tuli treener Erik Naissaar, kes teeb lõuatõmbekangidel erinevaid trikke. Nende trikkide baasoskusi õpetati ka meile. Treeneri oma show jättis vahepeal südamelööke vahele. Ta ise on juba nii osav, et trikid on aina hulljulgemad ja paremat füüsilist vormi nõudvad.

Õhtu viimased külalised olid Henry Kask ja Kardo Lilleleht. See võitluskunsti õpetav trenn oli noorte kihnlaste enda soov. Mehed õpetasid algteadmisi MMA võitlusest. See on sportlik vabavõitlus, tänapäevane täiskontaktne kahevõitlusalala, kus kasutatakse tehnikaid poksist, tai poksist,

kreeka-rooma ja vabamaadlusest, brasiilia jiu-jitsust ja teistest kahevõitlusaladest. Kätte tõmmati poksikindad ja võeti treenerite juhendamisel läbi esimesed põhilised löögitehnikad ja kaitsmised.

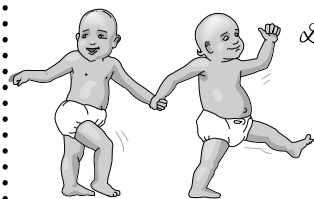
Enne koduteele asumist täitsid noored tagasisideankeedi, et ka korraldaja teaks, kuidas nende pilgu läbi kõik oli. Võib öelda, et 26 osalejaga päev läks korda, rahul olid korraldajad ja noored ise. Ilmselt tuli sel õhtul noortel väga hea uni.

Mõnikord on vaja vaid üht sõnumit, et korraldada üritus. Nii juhtus ka sel korral, kui Jana saatis mulle lingi ühe projektifondiga, kust raha taotleda. Toetussumma tuli Teeviida projektifondist Ideeviit, mida rahastab Haridus- ja Teadusministeerium ning Eesti Noorsootöö Keskus. Tänu sõnad lähivad ka Kihnu rahvamajale, valavalitsusele, noortetoale ja MyFitnessile.

Aitäh, noored, et tulite ning osalesite. Teiega koos on tore!

Pärdijaagu Laura

Õnnitleme!

*Liina Palu ja Teet Kegeri
perre sündis
6. novembril 2019
Margaret Keger*

Jaauariku sünnipäevalapsed

1. jaauuar

Teete Leas (Laose-Mihkli) 60

2. jaauuar

Reine Japp (Lahe) 50

6. jaauuar

Paal Põlluste (Ruudu) 50

10. jaauuar

Leida Türk (Aava) 81

Endel Vesik (Naada) 65

11. jaauuar

Elisabet Köster (Tani) 81

Endel Lilles (Oja) 73

13. jaauuar

Maria Karjam (Tika) 89

Runo Ruubel (Männi) 60

17. jaauuar

August Köster (Tõnni) 84

20. jaauuar

Juta Sepp (Antsu-Jaani) 70

27. jaauuar

Ruth Kolossova (Soometsa) 78

Paul Kase (Mäe) 72

HEAD KIHNU INIMESED!

Kihnu kirikule hakatakse projekteerima sisekujundust. Selle koostamisele oleks abiks **vanad fotod Kihnu kirikust seestpoolt.**

Eriti oodatud on fotod ajast, mil kiriku seinad ei olnud seestpoolt õlivärviga veel kaetud - eeldatavasti esimese Eesti ajast. Abiks on ka mälestused ja teadmised, milline kirik seestpoolt kunagi välja nägi. Fotodest võite julgelt teada anda minule, allpool oleval numbril ja kui on mälestusi ning teadmisi, tulen ja kuulan teid.

Lugupidamisega ja head jõuludega soovides
Egon Vohu, tel 5611 1689

Metsamaa kutsub tähtpäevi pidama

Head kihnlased!

Tulge pidage enda või lapse sünnipäev, juõdud, pulmad või muu sündmus Metsamaal!

Vana maja alumise korruse rent kihnlastele – tuba, riialunõ, WC

- Lapse sünnipäev või muu päevane üritus 50 € / 4 h
- Öhtune pidu 100 € / ööpäev
- Nõude koristus ja pesu lisaks 30 €
- Kokkuleppel võimalik ka öömaja

Hinnas sisaldub: Lauad, toolid, pingid. Abi ruumide sätimisel. Laualinad. Eelnev ja järgnev ruumide koristus. Nõud - taldrikud, söögiriistad, klaasid, pitsid. WC-paber. Prügivedu. Toas oleva köögitehnika kasutus – elektri- ja gaasipliit, elektriahi, kraanikauss

Marju Iluteenuste hinnakiri 2020

Olen ilutööd teinud kaheksa aastat ning kuna hinnad on olnud sellest ajast saadik muutumatud, siis alates jaauarikuust on iluteenustel uus hind

- Maniküür 10 €
- Maniküür + lakkimine 15 €
- Maniküür + geellakk 15 € (ühelvärviline)
- Maniküür + geellakk 18 € (mitmevärviline, kaunistused jne)
- Maniküür + kuum parafiinihooldus kätele 20 €
- Maniküür + geellakk + kuum parafiinihooldus kätele 23-26 €
- Kuum parafiinihooldus kätele 10 €
- Pediküür lakita 20 €
- Pediküür + lakk/geellakk 28 €
- Pediküür + kuum parafiinihooldus 35 €
- Kuum parafiinihooldus jalgadele 10 €

Näohooldus koos sooja parafiiniga/naha sügavpuhastus/ultrahelihooldus 25-35 € (vastavalt nahatüübile ja raskusastmele)
Pea-, õlavöötme, näomassaaž ca 1h 25 €
Kupumassaaž 25 €
Kulmude modelleerimine (niiditehnikas, pintsetid) 5 €
Kulmude värvimine 5 €
Ripsmete värvimine 5 €
Ripsmete lamineerimine + 3D Filler ravi + kulmud 35 €
(Kestvus 4-7 nädalat, loomulikele ripsmetele, tekib koolutus, värv ja ravi)

Täpsem info olemas FB-i lehel

Lahkunud

MIHKEL LAOS
25.11.1950 - 19.11.2019

Rahulikke jõule ja head uut aastat!

**PÄRNU HAIGLA
VERETALITUS**

Säravaid jõule ja õnnestumisi uuel aastal.

Soovib Steplon OÜ

KURASE POES
21-22.DETS
SOODUSMÜÜK
RÕHK KAUBAD
-15%
v.a tubakatooted

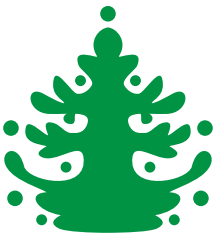

Oo männäbu, kui aljad ond sio oksad!
Ojamõ kihnu kielt ning kombõsi edekohe!

Sio Kihnu Kultuuri Instituut

KAUNIST
Jõuluaega
Ja teguderohket
Uut Aastat!!!

PUHKA KIHNU OÜ

Rahulikku ning turvalist pühadeaega!

Kihnu päästekomando

MARJU
Iluteenused OÜ

soovib kõigile armsatele klientidele
imelisi jõule ja veel uhkemat ja paremat uut!
Ilma teieta ei oleks ka mind!

Sillametsa Talu
soovib kõikidele oma klientidele
ja koostööpartneritele
rahulikku jõulupühi ja
õnnerikast uut aastat!

Uiõ uasta viel parami uudisi!

Teite Kasõ Kai ning Kasõ Mark

Vikerraadius
egä riede õhta 18.30 ning pühäbä umiku 8.15.
(27.12.2019 ning 03.01.2020 põlõm'tõ)

Uue Aasta Pidü
Kurasel koos Väliharfiga

1.jaanuar kell 01:00

